

இதயம்

கலை இலக்கிய காலாண்டு சஞ்சிகை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆடி - ஆவணி - புரட்டாதி 94

2017

இதயம்

ஒளி : 1

கதிர்: 2

நேர்காணல்	பேராசிரியர். க. சிவத்தம்பி	17
-----------	----------------------------	----

சிறுகதைகள்	நந்தாவதி - நவம்	05
	திலோத்தமா -	
	அன்னலட்கமி இராஜதுரை	49

கட்டுரைகள்	தொலைக்காட்சியில் பாரதக் கதை -	
	கி. பி. அரவிந்தன்	33
	திரையில் கவிதை எழுதும் பாலு -	
	கே. எஸ். சிவகுமாரன்	39
	அரங்கேற்றம் - து. குருசாமி ஐயர்	57

கவிதைகள்	பொய்மை பொசங்குகிறது-நீலாவணன்	03
	திருவிழாக் கூட்டத்தில் நான் - வாசுதேவன்	38
	மழை - ம. சுனர்ந்தினி	44
	ஆத்திரம் தீர்த்த அலை - முகமட் அபார்	45
	போர்க்கொடிகள் - சசிகலா சுப்பையா	46
	மண்ணறைத் தாலாட்டு - கவிஞர் ஞானமணியம்	47

மற்றும்	படையல்	26
	நிகழ்வுகள்	30

மட்டுநகரில்!

ராஜாஸ் புத்தக நிலையம்

பாலர் வகுப்பு முதல் பஸ்கலைக்கழகம்
வரை மாணவர்களுக்குரிய நூல்கள்.

❧ எழுதுகருவிகள்

❧ உபகரணங்கள்

❧ நாவல்கள்

❧ அகராதிகள்

❧ கணக்கு எழுதும் கொப்பிகள்

❧ அலுவலக காகிதாதிகள்

❧ Fax இயந்திரத் தாள்கள்

என்பவற்றை நியாய விலையில் பெற்றிட

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RAJAH'S BOOK CENTRE

111 MAIN, STREET, BATTICALOA.

பொய்மை பொசுங்கிற்று

— நீலாவணன் —

நீதியைக் கோரும்
மரணப்பெரும் அமைதி,
நிசியின் முன்கைகட்டி
நீதியையே வேண்டி நிற்கும்
வஞ்சகப் பொய்யிருட்டோ...
வார்த்தை ஏதும் இன்றி
நெஞ்சமுத்தத்தோடே
நிமிர்ந்து கொலுவிருக்கும்!
நீதியைக்கோரும் மரணப்
பெரும் அமைதி!

மாயாண்டி, கன்மன்
மருகர் துணையோடு
ஆய்பொருளான ஆத்மன்
திணறக் கழுத்தை நசித்துக்
கொலைசெய்து ஊர்ச்
சந்தியில் போட்டுவிட்டு
போத்தல் முறித்த களியாட்டில்
மயங்கி...

கிழக்கிலங்கையின் கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர் நீலாவணன் (1935-1969) இவரது கவிதைகள் சில 'வழி' என்ற பெயரிலும் குறுங்காவியம் ஒன்று வேளாண்மை என்ற பெயரிலும் வெளியாகியுள்ளன. பத்திரிகைகளில் வெளி வந்தும் நூலுருப் பெறாத பல கவிதைகள் உள்ளன. இக்கவிதை இது வரை பிரசுரமாகாதா அவரது கவிதை.

அரசு நடத்துகின்ற
 வஞ்சகப் பொய்யிருட்டின்
 வாய்கிழிந்து விட்டதுபோல்
 அஞ்சாறு சேவல்கள்!
 வஞ்சகத்தின் வாகைக்
 குரலாகி
 நெஞ்சம் குலுங்கும் படியாகச்
 சங்கொலிக்கும்
 எக்களித்தே
 முடக்குயில் கத்தும்!
 காக்கைகளும்...
 வஞ்சகத்தின் வெற்றிக்கே
 வாழ்த்திசைக்கும்
 நீதியைக்கோரும் மரணப்பெரும் அமைதி
 நீதி கிடைக்கா
 நெருப்பு நெடுமுச்சையும்!
 முன்னே...
 கடலை முரசு முழங்க வைக்கும்
 போச்சுதே என்று
 வஞ்சப் பொய்மை புடைத்தலற
 செந்தழல்!
 வானம் சிவந்திடச்
 சினந்ததோ வந்தது!
 பத்தெனச் செந்தீ - பொய்மையை
 அந்தரத்திருந்தே - தூக்கிவிட்டுப்
 பொசுங்கி அழிந்தது - ஹா...ஹா
 இந்த வரையில் பிடித்ததே!
 வையமெல்லாம்
 சுதந்திர நீதிச் சுடர்.

நந்தாவதி

நவம்

இரவு சரியாக எட்டு மணி, கொழும்பு, 'கோட்டை'ப் புகையிரத நிலையத்தின் முதலாவது 'பிளாட்பாரத்தை' அநாயாசமாக உதறி எறிந்து விட்டு, 'ஜம்' என்று புகையைக் கக்கிக்கொண்டு புறப்பட்டது மட்டக்களப்பு மெயில் வண்டி.

வண்டி என்றும்போல் அன்றும் பொங்கி வழிந்தது. இந்த அம்பாரை நீர்ப்பாசன இராட்சத 'அணைத்திட்டம்' மட்டக்களப்புக்கு வந்தாலும் வந்தது. மட்டக்களப்பு மெயிலின் நிலை ஒரு பூர்ண கர்ப்பினியின் நிலைதான்.

புறப்பட்ட ஐந்து நிமிஷங்களில், கொழும்பு நகரின் அடுத்த பெரிய ஸ்டேஷனான மருதானையை 'நொறுக்கி'க் கொண்டு கடந்து சென்றது வண்டி.

ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்கு கிழக்கிலங்கையின் பங்களிப்பும் கணிசமானது. பித்தன் தொடக்கம் உமாவரதராசன் வரை இதற்குச் சான்றுண்டு. கிழக்கிலங்கையின் பழைய எழுத்தாளர் தொடக்கம் புதிய எழுத்தாளர் வரையான சிலரின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் திட்டம் உதயத்துக்குண்டு. தொகுப்பில் இடம் பெறவுள்ள சில கதைகள் உதயத்திலும் வெளிவரும். நந்தாவதி அவற்றுள் ஒன்று ஆசிரியர் நவம் ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்தவர் 1960 களில் கல்கி நடத்திய ஈழத்துச் சிறுகதை போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்று கல்கியில் அன்று வெளிவந்த கதை இது. கல்கியில் வெளிவந்த நந்தாவதியின் படத்தையே நாமும் பிரசுரித்துள்ளோம்.

இனப்பிரச்சனை இன்று மட்டுமா? அன்றும் தான் எம் எழுத்தாளரைப் பாதித்துள்ளது.

கோட்டையிலிருந்து மருதாவை வரையும், கழுத்தை வெளியே நீட்டிக் கொண்டு வேடிக்கை பார்த்து வந்த நான், இப்பொழுது தலையை உள்ளுக்கு இழுத்துக்கொண்டு என் இருப்பிடத்துக்கு திரும்பினேன்.

இந்த வண்டியில், இரண்டாம் வகுப்பு 'சிலிப்பிங் கா' ரில் நான் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தேன்.

எனது 'படுக்கை' எண் பதினான்கு.

எனது 'படுக்கை' க்குச் சரிநேராக மேலே இருந்தது பதின்மூன்றாம் இலக்கப் 'படுக்கை'. அது வெறுமையாகவே இருந்தது.

இரண்டே இரண்டு 'படுக்கை' களே உள்ள அந்தத் தனிப் பெட்டியில், ஏகாங்கியாக நான் மட்டும் பிரயாணம் செய்வது என்னவோ போலத்தான் இருந்தது.

'தட தட' வென்று யாரோ கதவை இடிக்கும் சத்தம் கேட்டுத் திடுக்கிட்டும் கண்திறந்தேன். தூக்

கக் கலக்கத்தில் ஒன்றுமே புரியவில்லை. மின் விசிறி தன் பாட்டுக்குச் சமூன்று கொண்டிருந்தது.

'லைட்' டைப் போட்டுவிட்டுக் கதவைத் திறந்தேன். எதிரே ஒரு பெளத்த பிக்கு நின்றுருந்தார். அவருடைய ஒரு கையில் அடக்கமான ஒரு தோல் பையும், மறு கையில் விசிறியொன்றும் காணப்பட்டன. பாதத்தை உயர்தர 'சிலிப்ப' ரும், தேகத்தைத் தூய மஞ்சள் அங்கியும் அணி செய்தன. முகத்தில் காந்தியும், சாந்தியும் போட்டியிட்டன. கண்களில் ஒரு கனிவு, மூக்கில் ஒரு கம்பீரம். இதழ்க்கடையில் ஒரு குறுகுறுப்பு நெளிந்தது. மஞ்சள் அங்கியின் தழுவலுக்குத் தப்பியிருந்த திருவதனத்தில், தேகத்தின் சந்தன வர்ணம் பளிச்சிட்டது.

"ஆய்போவன்" என்று சிங்களத்தில் வணக்கம் கூறிக்கொண்டு நிதானமாக உள்ளே நுழைந்தார் பிக்கு.

பதிலுக்கு நானும் மரியாதையுடன் கைகூப்பி அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தினேன்.

"மன்னிக்க வேண்டும்" உங்கள் தூக்கத்தைக் கெடுத்து விட்டேன் இல்லையா?" என்று ஆரம்பித்தார் பிக்கு.

"அப்படியொன்று மில்லை" என்று சம்பிரதாயமாய்ச் சொல்லி வைத்தேன் நான்.

தொடர்ந்து நானே கூறினேன்.

“தங்களைக் கொழும்பிலேயே நான் எதிர்பார்த்தேன், ‘படுக்கை’ ‘புக்’ பண்ணியிருக்கிறது. ஆனால் ஆளைக் காணாமே என்று”

“ஆமாம்! இங்கு றாகமையில் ‘படுக்கை’ ‘புக்’ பண்ணுவது மிகவும் சிரமமாதலால், கொழும்புக்கு ‘டெலிபோன்’ பண்ணி அங்கிருந்தே படுக்கைக்கு ஒழுங்கு செய்து விட்டேன். இப்படிச் செய்திராவிட்டால் இன்று இந்த ரயிலில் பொலநறுவைக்குப் போனமாதிரித்தான்! அப்பப்பா என்ன கூட்டம்; என்ன நெரிசல்!” என்று அலுத்துக் கொண்டார் பிக்கு.

“நல்ல காரியம் செய்தீர்கள்” என்று அவருக்கு ஒரு பாராட்டுக் கொடுத்தவிட்டு, மேற்கொண்டு பேசுவதற்கு விஷயம் ஒன்றும் இல்லாததால் மௌனமாயிருந்தேன் நான்.

“தம்பி தூக்கம் வருகிறதா?”

“இல்லை; நாங்கள் பேசிக் கொண்டே வரலாம்”

“நல்லது. அப்படியானால் உங்களிடம் ஒன்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமே?”

“கேளுங்கள்.”

“சிங்களவர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” அமைதியாகத்தான் கேட்டார் கேள்வியை. ஆனால் அவர் காட்டிய அமைதியை என்னால் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை.

கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கடந்த காலக் கறைபடிந்த புண்

ணாவ நிகழ்ச்சிகள் என் மனத்திரையில் சினிமாக் காட்டின. மொழி வெறித் திரையால் விழிகள் மறைக்கப்பட்ட சிங்களவரின் குரூர நிகழ்ச்சிகள் என் நெஞ்சில் ஊழிக் கூத்தாடின. அன்பையும், அஹிம்சையையும் போதித்த புத்த பிரானின் ‘புத்திரர்கள்’ பூதகணங்களாக மாறி மனிதக் குருதியில் நீச்சலடித்த பேய்க்காட்சி பூதாகாரமாக என்முன் தோறையது. நாடு முழுவதும் பரந்து கிடந்த தமிழர் கூட்டம், நாதியற்று நடுத்தெருவில் நலிவுற்று நின்ற கோரக்காட்சி என் இளம் ரத்தத்தில் குடேற்றியது.

“தம்பீ! நான் கேட்ட கேள்வி அநாதையாக நிற்கிறதே!” என்று என் சிந்தனையை முறித்தார் பிக்கு.

“கேள்வி மட்டும் தானா அநாதையாக நிற்கிறது? இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர் நிலையும் இன்று அநாதரவாகத்தானே இருக்கிறது. இந்தப் பதிலிலேயே அவருடைய கேள்விக்குரிய பதிலையும் அவர் கண்டிருக்க வேண்டும். தொடர்ந்த அவருடைய பேச்சிலிருந்து இந்த உண்மை நன்கு விளங்கியது.

“தம்பீ! இப்படி ஏகமாக நீங்கள் சிங்களவர் மீது பழி சுமத்துவது ஒரு தலைப்பட்ட சமானது. உதாரணமாகக் கலவரகலை நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்...”

நான் சற்று ‘உஷார்’ அடைந்தேன். “நானே தொடங்கிச் சிங்களவர்களின் அட்டுழியத்தை

பிக்குவுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த கலவர கலை நிகழ்ச்சிகளை, இவரும் உதாரணத்துக்கு எடுக்கிறாரே' என்பதை எண்ணும் போது சற்று வியப்பாக இருந்தது. என்றாலும் அவரிடம் கூறினேன்.

“இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக் கலவரம் சிங்களவர்களுக்கு என்றும் நீங்காத - நீக்கவொண்ணாத - கறை; வடு!”

“அப்படியென்றால்?” ...

“சிங்களவர் மிருகங்கள்தான்; ஒத்துக் கொள்ளுந்றேன். ஆனால், தமிழர்களும் ...”

நான் வாய்மூடி மௌனியாகும் அளவுக்குப் பிக்கு பேசிக்கொண்டு போனார். வண்டியும் தன்பாட்டில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

இலங்கை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
சுபமங்களாவுடன் இணைந்து நடாத்தும்

ஈழக் குறுநாவல் போட்டி

1வது பரிசு: ரூ. 10,000/- 2வது பரிசு: ரூ. 7000/-

3ம் பரிசு (8 படைப்புகளுக்கு) தலா ரூபா 1000/-

முடிவு திகதி: 30-09-1994.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

செயலாளர், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

14, 57வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6.

“அப்படிச் சொல்லிவிட்டுத் தமிழர்கள் ஒதுங்கிக் கொள்வதால் உண்மை மறைக்கப்பட்டு விடுமா?”

“தாங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்?”

“உண்மையைச் சொல்கிறேன். கசப்பாக இருக்கிறது என்பதற்காக உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்துவிட முடியுமா?”

நுங்கும் நுரையுமாகக் காலு கங்கை பதினாயிரம் சுழி போட்டுப் பெருகி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நீர்ச் சுழிகளில் சிக்கிய காய்ந்த மூங்கிற் சருகுகள் படாதபாடுபட்டுப் பல்லாயிரம் கரணங்கள் அடித்து நீரோட்டத்தோடு அள்ளுண்டு கொண்டிருந்தன. கங்கையின் இரு மருங்கிலும் ‘வரிசை பிசகாமல்’ ஒழுங்கற்று நின்ற காட்டுமரங்

ளின் கிளைகள், ஆற்றின் சீற்றத் தால் பெயர்த் தெறியப்பட்ட நீரோடு உருண்டு கொண்டிருந்தன. அதற்கு முந்திய தினம், சிவனொளிபாத மலைச் சாரலில் கொட்டிய கோர மழையின் காரணமாக, அம்மலையில் பிறக்கும் காலு கங்கை, பொங்கிப் பிரவாகமெடுத்துக் கம்பீரத்தோடு அவசரப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டிருந்தது.

'ஹோ' என்ற பேரிரைச்சலோடு, எக்காளத் துள்ளலோடு நதி சென்ற காட்சி, பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாகவும் இருந்தது; பசுமையாகவும் இருந்தது.

இந்த நதிப் பெண்ணுக்கு இன்று என்ன நேர்ந்தது? என்று மில்லாத உக்கிரத்தோடு இன்று அவள் போர்க்கோலம் பூணக்காரணம் என்ன? தன்மைக்கும், சாந்திக்கும் பெயர் பெற்ற பெண்களோடு ஒப்பிடும் இந்தக் கங்கைக் கன்னிக்கு, இன்று மட்டும் அப்படி என்ன ஆவசம் வந்தது? மலைப் பாறைகளையும், மண் மேடுகளையும் கிழித்துத் துவம்ஸம் பண்ணி இப்படி ஒரே ஓட்டமாக ஓடுகிறாளே! ஊழிக் காலம் நெருங்கி விட்டதா? அல்லது சற்றுநேரத்தில் இந்நதிப்படுகையில் அசாதாரண நிகழ்ச்சியொன்றுக்குக் கட்டியம் கூறுகிறாளா? பின் ஏன் இத்துணை துள்ளல்? ஏன் இத்தனை துடிப்பு?

ஆற்றைக் கடந்து அக்கரை செல்ல வேண்டும் அருணாசலம். அந்த அக்கரைச் 'சீமை'யில் தான் அவனுடைய பாடசாலை. மட்டக்

களப்பிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மைல்களைத் தாண்டி ஆசிரியத் தொழில் புரிய வந்திருக்கிறான் அவன்.

இடம் புதிது; இனம் புதிது; இயம்பும் மொழி புதிது; இதற்கு முன் மலைநாட்டுப் பக்கம் தலை காட்டக்கூட இல்லை அவன். தான் மட்டக்களப்பு ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில், 'பயிற்சி ஆசிரிய'னாகப் பயின்ற போது, ஆசிரிய மாணவர்களெல்லாம் ஒரு தடவை இலங்கை முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் போனார்கள். அப்பொழுது கூட அவன் போனதில்லை. 'சிவனே' என்று கல்லூரியிலேயே இன்னும் சில மாணவர்களோடு இருந்து விட்டான். அந்தக் 'கிணற்றுத் தவளை' மனப்பான்மையை இன்று அவன் தனக்குள்ளாகவே கடிந்து கொண்டான்.

'பேசாமல் 'மானேஜ்மெண்ட், பாடசாலை ஒன்றில் இடமெடுத்திருந்தால், ஊரோடேயே, வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே ராஜா மாதிரி படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கலாமே!' என்ற 'கட்டுப் பெட்டி' மனப்பாங்கான எண்ணமும் தலைநீட்டத் தான் செய்தது.

'பேசாமல் வந்த வழியே திரும்புவோமா?' என்று அவன் தீர்மானிப்பதற்குள், அக்கரைக்குச் செல்லவேண்டிய இன்னும் சில பிரயாணிகள் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். அத்தனை பேரும் சிங்களவர்கள்!

வந்தவர்கள், "சிரியோ! சிரியோ!" என்று 'ஓறுவ'க்காரனுக்

குக் (தோணிக்காரன்) குரல் கொடுத்தனர்.

‘கொஞ்சம் இருங்கள். இதோ வருகிறேன்’ என்று சிங்களத்தில் குரல் கொடுத்துக் கொண்டு, அக்கரையிலிருந்த தன் சின்னஞ்சிறு குடிசையிலிருந்து வெளிப்பட்டான், தோணிக்காரன்.

வெளிப்பட்டவன் ஐந்து நிமிஷத்தில் தன் தோணியைச் செலுத்திக் கொண்டு இக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டான்.

அடித்துப் புரட்டிக் கொண்டு ஆங்காரத்தோடு ஓடிச் கொண்டிருந்த நதியை ஊடுருவி அவன் வந்த அநாயாசத்தைக் கண்டபோது அருணாசலத்துக்குக் குலை நடுக்கம் எடுத்தது.

தோணியில் எல்லாரும் பக்குவமாய் ஏறிக் கொண்டதும், அதைச் செலுத்தத் தொடங்கினான் தோணிக்காரன். நதியின் மத்தியில் தோணி வந்ததோ இல்லையோ; எங்கிருந்தோ ஒரு பூதாகாரமான சுழி தோன்றித் தோணியையும், தோணிக் குள் இருந்தோரையும் வலம்புரியாய்ச் சுழற்றி நீருக்குள் குப்புறக் கவிழ்த்து விட்டது! எல்லாம் மின்வெட்டும் நேரம்தான்.

அருணாசலத்தின் மூக்கின் வழியாக நீர் என்ற மின்னல் ஒன்று புகுந்து அவன் மூளையைத் தாக்கியது. மூச்சுத் திணறிய அருணாசலம், நீச்சல் தெரியாத காரணத்தால், நீரின் போக்கோடு அள்ளண்டு சென்றான். அவனுடைய அவஸ்தை, அவனுடைய தவிப்பு

இவை எவற்றையுமே வட்சியம் செய்யாத அந்தப் பயங்கர ஆறு, சுழிக் கரங்களால் அவனை உருட்டி அடித்துக் கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

கூண்விழித்த அருணாசலத்துக்கு இன்னுமொரு ‘மூச்சுத் திணறல்’ காத்திருந்தது. நீரில் மூழ்கியபோது ஏற்பட்ட மூச்சுத்திணறலை விட, இந்த மூச்சுத்திணறல் அவனை மிகவும் திக்குமக்காடவைத்துவிட்டது.

‘சற்றுமுன் தான் கங்கையின் மடியில் கிடந்துபட்ட அவஸ்தையைப் பார்க்கச் சகிக்காமல், கங்கா தேவியே நேரில் தோன்றி என்னை மீட்டுவிட்டு இதோ நிற்கிறாளா? என்ற பிரமை தோன்றியது அருணாசலத்துக்கு.

உலகத்து அழகெல்லாம் ஒன்று திரண்ட ரூபலாவண்யத்தோடு ஒரு மோகனாங்கி அவனெதிரே சொட்டச் சொட்ட நனைந்தபடி நின்று கொண்டிருந்தான்!

ஆற்றின் முத்துநீர் அவளின் தங்க மேனியிலிருந்து இன்னமும் உலரவில்லை. பல பளிங்கு நீர்த்திவலைகள் அவளின் சுருட்டுழலில் எண்ணெய் தடவி, அவள் வனப்புக்குப் பட்டை தீட்டின. முகம் எனும் செங்கமலத்தில் சிந்திய நீர் மணிகள், அவள் கதுப்புக் கன்னங்களில் ‘கிரீம்’ தடவி ஒப்பனை செய்தன. அவள் தகத்தில் உறவாடிய நீரோ, அவளுக்குப்பட்டு ‘வாயி’லாக அணி செய்தது.

அருணாசலம், சுற்றுப்புறச் சூழலை ஒரு தடவை பார்த்துக்

கொண்டான். கங்கைக் கரையோரமாக உள்ள ஒரு கரும் பாறையில் தான் நனைந்தபடி படுத்திருப்பது தெரிந்தது. பக்கத்தில் அந்தப்பெண்ணைத் தவிர, வேறு மனிதவாடையே தெரியவில்லை.

அருணாசலத்துக்குச் சற்று முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றொன்றாக நினைவுக்கு வந்தன. தன் எதிரில் நின்று பெண்ணை நிமிர்ந்து நோக்கினான் அருணாசலம்.

பீதியும், பரபரப்பும் முகத்தில் நெளிய அவள் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். படபடத்த அவள் கண்கள் பதினாயிரம் கதைகள் பேசின.

“தெங் கோமக மாத்தயா?” தனிச்சிங்களத்தில் தேன்வதையை அருணாசலத்தின் காதுகளில் பிழிந்தாள் அந்த மோகனாங்கி.

“இசையைப் பருக மொழி அவசியமே இல்லை!” என்ற ஒரு புது உண்மை அருணாசலத்துக்கு அப்போதுதான் வெளிச்சமாகியது.

“எனக்குச் சிங்களம் தெரியாது. இந்த இடமே எனக்குப் புதிசு. வந்த இடத்தில்...” நிறுத்தி நிறுத்திப் பேசினான் அருணாசலம். அப்படிப் பேசினால் தமிழ் அவளுக்குப் புரிந்துவிடும் என்ற நினைப்பு அவனுக்கு!

என்ன விந்தை! அவன் நினைத்தது சரியாகவே இருந்தது. அவளுக்குத் தமிழ் புரிந்தது! கொச்சைத் தமிழில் கொஞ்சினாள்.

“அது பத்திக் காரியம் இல்லை; எனக்கு கொஞ்சங் கொஞ்சங் தமிழ் வரும்!”

“பரவாயில்லையே! நீங்கள் நன்றாகவே தமிழ் பேசுகிறீர்கள். இந்தச் சிங்களப் பகுதியிலிருந்து கொண்டு நீங்கள் எப்படித் தமிழ் பேசப் பழகினீர்கள்?”

“அதெல்லாம் பொறகு சொல்றேன் இப்பே ஓங்களுக்கு எப்படி இரிக்கி? அதை சொல்லுங்க” என்றாள் அவள்.

“ஒருவிதக் குறையுமில்லை. அது சரி, ஆபத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றினது யார்?”

“ஏன் என்னெப் பார்த்தாத் தெரியலே?”

“தெரிகிறது, தெரிகிறது: ஆனால்?...”

“இந்தப் பொம்பிலேப் புள்ளயாலே தண்ணியிலே நீந்த முடியுமா என்று சமீபப்படுறீங்க. இல்லையா, மாத்தயா?”

அவள் கஷ்டப்பட்டுக் கூறிய திலிருந்து பல உண்மைகள் புரிந்தன அருணாசலத்துக்கு.

கங்கையில் அள்ளுண்டு சென்ற அவனை நந்தாவதி - அதுதான் அவள் பெயர் - கண்டிருக்கிறாள். உடனே நீரில் குதித்து நீந்திச் சென்று அருணாசலத்தை எமன்வாயிலிருந்து சாமர்த்ரியமாக மீட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறாள். அவள் தரையில் மான்! தண்ணீரில் மீன். பொதுவாகக் கங்கைக்

கரையை அடுத்த கிராமங்களில் வாழுகின்ற ஆண்கள் - பெண்கள் குழந்தை - குட்டிகளுக்கு நீச்சல் தண்ணீர் பட்ட பாடு. நதி பஞ்சணை மெத்தை.

அருணாசலம், நந்தாவதியின் குடிசைக்குச் செல்வதற்கிடையில், நந்தாவதியின் குடும்ப விவரம்முழுவதையும் தெரிந்து கொண்டான்.

அப்புஹாமி - புஞ்சினோநாதம்பதிகளின் ஒரே பெண் நந்தாவதி. இறந்த காலத்தில் சிறப்பாக இருந்த குடும்பம், இடையில் ஏற்பட்ட கால மாற்றத்தால், நிகழ்காலம் இருள் சூழ்ந்ததாகிவிட்டது. இரத்தினக் கல் வியாபாரத்தில் 'டால்' வீசிக் கொண்டிருந்த அவர்கள் குடும்பம், அதில் ஏற்பட்ட பாரிய நஷ்டத்தால் இன்று வறுமைக் குழியில் தள்ளப்பட்டுக் கிடந்தது. நந்தாவதி பக்குவமடைந்த பத்தாம் நாளிலேயே அவள் அனை புஞ்சினோநா பரலோக யாதிரையை மேற்கொண்டுவிட்டாள். இத்தனையும் போதாதென்று, சிவனொளிபாதத் தெய்வம், அப்புஹாமியின் கால் ஒன்றைக் குருமாகப் பறித்துக் கொண்டு அவரை நொண்டியாக்கி விட்டது. கடந்த வருஷம் வைகாசிப் பெளர்ணமியன்று தன் இரு கால்களாலும் சிவனொளிபாத மலைக்கு ஏறிய அப்புஹாமி, உச்சிக்குச் சமீபத்திலுள்ள 'காமிட்டிப்பான' என்ற இடத்தில் கால் தடுக்கி விழுந்து, தன் ஒற்றைக் காலைக் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து விட்டு முடமாகத் திரும்பினார். உயிர் பிழைத்ததே ஆச்சரியம்! இன்று அந்தத் துரதிர்ஷ்

டம் பிடித்த குடும்பத்துக்குத் தினி போடுவது நந்தாவதியின் துணிச்சலே!

அவர்கள் கிராமத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள 'எலுபுளவ' ரப்பர்த் தோட்டத்தில் கூலியாகச் சேர்ந்து, இரத்தத்தை வியர்வையாக்கி உணவாக்கும் ஜால வித்தை' யைச் செய்து கொண்டு வருகிறாள் நந்தாவதி!

இந்த விவரங்களை இத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும், 'மலை நாட்டுத் தமிழர்' களிடமிருந்து பெற்ற தன் 'கொஞ்சங் கொஞ்சங் தமிழால்' கூறி முடித்தாள் நந்தாவதி.

அருணாசலம், திமியாவையிலுள்ள அரசினர் சிங்களப் பாடசாலையில், தமிழ் 'செக்ஷ' னுக்கு வந்து இப்பொழுது ஐந்து வருடங்களாகி விட்டன. இந்த ஐந்து வருடங்களில் அவனிடத்தில் எத்தனையோ மாற்றங்கள், சிங்களம் அவனுக்கு இப்பொழுது தண்ணீர் பட்டபாடு! நீச்சலில் அவனை மிஞ்ச அந்த வட்டாரத்திலேயே இப்பொழுது ஆள் கிடையாது!

இவற்றில் மட்டுமின்றி, தோற்றத்திலும் அருணாசலத்திடத்தில் ஒரு புதுமை பொலிந்தது; அவன் இங்கு வரும்போது, அவனுடைய மூக்குக்கும், மேலுதட்டுக்கும் இடைப்பட்ட பாகம் 'மழுமழு' வென்று இருந்தது. இப்பொழுது அந்த இடத்தில் 'கருகரு' என்று அரும்பு மீசை அணிசெய்தது. மட்டக்களப்பின் 'கருக்கும்' வெயி

லில் கருமையாகியிருந்த அவன் மேனியில் மலைநாட்டுச் சீதளச் சுவாத்தியம், சந்தன வர்ணத்தைச் சீதளமாய் வழங்கியிருந்தது. நவரத்தினங்கள் பிறக்கும் காலுகங்கையில் நீச்சலடித்து நீச்சலடித்து அவன் மேனியே வைரம்போல் மாறியிருந்தது.

இத்தனை மாற்றங்களுக்கு மத்தியில், அவன் உள்ளத்திலும் ஒரு பெரிய மாற்றம். தன் ஒரே தங்கையும் மற்றும் அவனது தாய் தந்தையரும் இடம் பெற்றிருந்த அவனது உள்ளத்தில், நான்காவது பேர்வழியாக நந்தாவதியும் வந்து, நெருக்கியடித்துக் கொண்டு உட்கார்த்திருந்தாள்.

அவள் போக்கிலும்கூடச் சில மாற்றங்கள்; முன்னர், 'கொஞ்சங் கொஞ்சங் தமிழ்' பேசத் தெரிந்தவள், இப்பொழுது நிறைய நிறையத் தமிழ் பேசக் கற்றிருந்தாள். திருக்குறளில்கூட இரண்டொன்று மனப் பாடம்! முன்னரெல்லாம் எத்தனைதான் கஷ்டம் தொடர்ந்தும், கண்ணீர் விடத் தெரியாதிருந்தவள், இப்பொழுது அடிக்கடி கண்ணீர் சிந்தப் பழகியிருந்தாள். அனேகமாகச் சித்திரையும், ஆவணியும், மார்கழியும் அவள் கண்ணீர் சிந்துவதற்கென்றே பிறந்து கொண்டிருந்தன.. இந்த மூன்று மாதங்களிலும்தான் அருணாசலம், விடுமுறைக்காக மட்டக்களப்புக்குச் செல்வது!

பட்ட கடன், தொட்ட கடன், 'பாவியார் வயிற்றில் பிறந்த' கடன் என்று எல்லாக் கடன்களையும், இந்த ஐந்து வருடங்களில்

ளில் தீர்த்து விட்டான் அருணாசலம்.

சென்ற தையில்தான் அவனுடைய தங்கையின் திருமணம் ஒரு படியாகக் 'கல்லில் நார் உரித்தது போல், நடந்துவிட்டிருந்தது. மாப்பிள்ளையும் அவனைப்போல் ஆசிரியன்தான். வெலிமடையில் வேலை பார்க்கிறான், திருமணம் முடிந்த அடுத்த மாதமே மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டான். இனித் தொல்லை இல்லை. எந்த நிமிஷத்திலும் தன் நெஞ்சைக் கவர்ந்த நந்தாவதியை முறைப்படி தனக்குரியவளாக்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!

இந்தச் சமூக நிலையில்தான் இலங்கையில் இனக் கலவரத் தீபற்றிக் கொண்டது! நெருப்புக்கும் இலங்கைக்கும் ஒரு நீங்காத உறவு போலும்! முன்னர் ஒருதடவை அனுமான் சுட்டுப் பொக்கிவான். அவன் வழித்தோன்றலான மனிதர்கள் இன்று சுட்டுப் பொசுக்குகிறார்கள்!

இத்தருணத்தில் அருணாசலத்துக்கு ஊரிலிருந்து ஓர் அவசரத் தந்தி வந்தது:

'அன்னையின்' நிலை ஆபத்து. உடனே புறப்படு!'

தந்தியை நந்தாவதியிடம் படித்துக் காட்டினான் அருணாசலம்.

'இந்நிலையில்' நீங்கள் எப்படிப் போக முடியும்? வழியெல்லாம் வெறியர்கள் சவக்குழி தோண்டுகிறார்களே!'

“நான் இங்கு இருப்பதும் ஆபத்துத்தானே! தவிரவும், நான் ஊர் செல்லா விட்டால் அம்மா பிழைக்கவே மாட்டாள். நான் எப்படியும் போயே தீரவேண்டும். தங்கைகூட இல்லை. மாப்பிள்ளையும் அவளும் வெலிமடையில் என்ன ஆனார்களோ?” என்று குமைந்தான் அருணாசலம்.

நந்தாவதிக்கு ஒன்றுமே ஓடவில்லை.

“நான் எப்படியும் இன்று போயே தீரவேண்டும்” என்று வெறிபிடித்தவன்போல் கத்தினான் அருணாசலம்.

அவனைத் தடுப்பதில் பயன் இல்லையெனக் கண்ட நந்தாவதி, மெல்ல அவனை அணுகி, “உங்களோடு நானும் வருகிறேன்!” என்றாள்.

அவள் கோரிக்கையை ஏற்கக் கண்டிப்பாக மறுத்துவிட்டான் அருணாசலம்.

அவன் உறுதியை அசைக்க முடியாதெனக் கண்ட நந்தாவதி, ஒருமுடிவுக்கு வந்தவளாய், அவன் காதுக்குள் எதையோ ‘குசுகுசு’ த்தாள். அதைக் கேட்ட அருணாசலத்தின் முகத்தில் நம்பிக்கை ஒளி படர்ந்தது.

அருணாசலம் இப்பொழுது அருணாசலமாகவே இல்லை! ரத்த வெறி பிடித்த ராக்ஷஸனாக மாறியிருந்தான். மனித இனத்தின் ஊன் குடிக்கும் ‘ஊத்தைக் குடிய’னாகத் தோற்றமளித்தான்.

மட்டக்களப்பு - பதுளைச் சாலையில், கரடியனாற்றுக் காட்டின் மத்தியில், பல குண்டர்களைத் துணை சேர்த்துக் கொண்டு மனித வேட்டைக்காகப் பதுங்கியிருந்தான்.

தாரத்தே, பதுளைப் பக்கமிருந்து இருளைக் கிழித்தபடி ஒரு கார் மின்னல் வேகத்தில் பாய்ந்து வந்தது. இதைக் கண்டுவிட்ட அருணாசலம், சாலையின் குறுக்கே கட்டையைப் போட்டு மறிக்கும்படி தன் குண்டர்களுக்குக் கட்டளை பிறப்பித்தான்.

இமைக்கும் நேரத்தில் கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டது. துப்பாக்கியைத் தயார் பண்ணியபடி எல்லாரும் காட்டுக்குள் பதுங்கிக் கொண்டனர்.

இதோ கார் நெருங்கி விட்டது. கரும் பூதம்போல் சாலையின் குறுக்கே கடந்த கட்டைக்குச் சமீபமாக வந்த கார், ‘கிரீச்’ என்ற ‘பிரேக்’ கோடு நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

காருள் இருப்பது சீனாப் புள்ளியா? தானாப் புள்ளியா? என்று பார்த்து வர இரண்டு குண்டர்களை அனுப்பி விட்டு, துப்பாக்கியை நீட்டியபடி ‘ரெடி’யாக நின்றான் அருணாசலம்.

மோப்பம் பிடிக்கச் சென்றவர்கள், காருக்குள் இருப்பவர்கள் ‘சீனாப்புள்ளி’கள்தான்” என்பதற்கு அடையாளமாகச் சீழ்க்கையடித்தார்கள். அடுத்த கணம்?

'ஓமீல், ஓமீல்' என்று துப்பாக்கி முழங்கி ஓய்ந்தது. எல்லாக் குண்டார்களும், 'தட, தட' என்று காருக்குச் சமீபமாக ஓடினார்கள். அருணாசலம் 'டார்ச்'சை அடித்து காட்டுக்குள் பார்வையைச் செலுத்தினான்.

உள்ளே ?

ஒரு கிழவர்; ஒரு பெண்; டிரைவர் - மூவரும் இரத்த வெள்ளத்தில் நீச்சலடித்தார்கள்.

அந்த மூன்று ஜீவன்களும் முக்கி

முனையிடி மரண ஓலமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அந்த மயாவச் சூழலின் மத்தியிலும் அவர்களில் யாரோ எதையோ கூற முயல்வதும் வெளியில், நின்ற அருணாசலத்துக்குத் தெளிவாய் கேட்டது.

"துவே! மகே ரத்ரம் துவே! நந்தா! நந்தா வத்தீ" பழக்கப்பட்ட ஒரு கிழக்குரல் முனையிடி.

காதைக் கூராக்கினான் அருணாசலம்.

"தாத்தே! மகே தாத்தே! தமிழை தமிழை" என்று குரல் கொடுத்தது ஓர் இனிய குரல்.

அந்தக் குரலைக் கேட்ட அருணாசலத்தின் உரோமங்கள் குத்திட்டு நின்றன. சருமத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே பாய்வதற்கு ஆயத்தமானது அவன் குருதி.

"நந்தாவதி! என் அன்பே!"

என்று அவறி விட்டான் அருணாசலம். காருக்குள் அவங்கோலமாகக் கிடந்த அவள் ரத்தமேனியைவாரி எடுத்துத் தன் மார்பில் அணைத்துக் கொண்டான்.

நந்தாவதி அவன் அணைப்பில் மெய்மறக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. உயிர் பிரிவதற்கிடையில், தான் வந்த நோக்கத்தைக் கூறத் தொடங்கினான்:

"அன்பரே! விதியின் பிரகாரம் விஷயம் நடந்துவிட்டது. இப்பொழுது உங்கள் நாட்டை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு விதியை நீங்கள் உடனடியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும்; உங்கள் நாட்டைத்துவம்சம் பண்ணுவதற்கு, இரத்தினபுரியிவிருந்து வாரிகள் மூலம் புறப்பட்டுள்ள நரசோரக் கோஷ்டி, இதற்குள் கொழும்பு மார்க்கமாகப் பொலநறுவைக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கும். அங்கு பொலநறுவைக் கோஷ்டியை ஜோடிசேர்த்துக் கொண்டு மட்டக்களப்புக்குள் புதுவது அதன் திட்டம். இந்தச் சகித்திட்டத்தை ரகசியமாக அறிந்து கொண்டு, நானும், தந்தையும் உங்களைப் பார்க்க விரைந்து கொண்டிருந்தோம். இடையில் இப்படி ஆகிவிட்டது. என்னைப் பற்றியோ, என் தந்தையைப் பற்றியோ நீங்கள் இனிக்கவலைப்பட நேரம் இல்லை. போங்கள். போய் உங்கள் நாட்டு மக்களை எச்சரிக்கை செய்யுங்கள்." 'மளமள' வென்றுகூறி முடித்தாள் நந்தாவதி, அணையப்போகும் விளக்கின் பிரகாசம் மின்னியது அவள் பேச்சில்.

அருணாசலத்தின் மூளைக்குள் துப்பாக்கி வெடித்தது; மின்னல் மின்னியது; இடியடித்தது சமுத்திரம்பொங்கியதுசெயலிழந்துநின்ற அவன் மார்பில் துவண்டு கிடந்த

நந்தாவதியின் மூச்சும் செயலிழந்தது! அவள் தந்தையும், கார் டிரைவரும் அப்பொழுதே விறைத்து விட்டார்கள்!

பிக்கு கதையைக் கூறி முடிப்பதற்கும். வண்டி 'ஹூய்' என்ற பேரிரைச்சலுடன் பொலநறுவையை வந்து அடைவதற்கும் சரியாக இருந்தது:

அதுவரையில் கதையில் ஒன்றியிருந்த நான் மணியைப் பார்த்தேன். பின் ஜாமம் 3 - 30. புறப்பட எழுந்த பிக்குவிடம், "அன்றையைப் பார்க்க ஊருக்குச் சென்ற அருணாசலம், திடீரென்று அத்தனை கொடிய வெறியனாக எப்படி மாறினான்? கலவரம் உச்ச நிலையை அடைந்திருந்த அந்தப் பயங்கர வேளையில் அவன் எப்படி ஊருக்குச் சென்றான்?" என்று இயற்கையாகவே என்னுள் எழுந்த கேள்விகளைக் கேட்டு வைத்தேன்.

அவர் பதிலே பேசவில்லை. மெதுவாகக் கீழ இறங்கி 'விருட்' டென்று நடந்து விட்டார்! ஆனால் அவர் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் கிடந்த 'டயரி' ஒன்று என்னைப் பார்த்துச் சிரித்து நின்றது!

அவசரம் அவசரமாக அதை எடுத்து அவரிடம் கொடுப்பதற்கு முயன்றேன். அதற்குள் அவர் மறைந்தே விட்டார்!

என்னை மீறிய ஆவலொன்று அந்த 'டயரி'யைப் புரட்டிப் பார்க்கத் தூண்டியது. புரட்டி

வேன். என்ன விந்தை! முத்து முத்தான தமிழில் அந்த 'டயரி' எழுதப்பட்டிருந்தது.

'என்னதான் எழுதப்பட்டிருக்கும்?' என்று படிக்கத் தொடங்கினேன்.

'புத்தர் பிரானே! போதிமர நிழலில் மோனத் தவமியற்றும் புனிதத் தலைவனே! கருணைப் பெருங்கடலே! என்னை மன்னித்து விடு ஐயனே! அன்று நான் அத்தனை வெறியாட்டமாடி மனிதரத்தம் குடித்ததற்கு என் ஒரே தங்கையை இழந்து தவித்ததே காரணம். அன்றையைப் பார்க்க ஒடோடிச் சென்ற என்னை வர வேற்றது' வெலிமடையிலிருந்து வந்த அந்தப் பயங்கரச் செய்தி. கருவுற்றிருந்த என் தங்கையைக் கண்ட துண்டமாக வெட்டி எறிந்து விட்டார்கள் சிங்களவர்கள். அதனால் ஏற்பட்ட பழி உணர்ச்சி, என் உயிரை நீரிலிருந்து மீட்ட என் நாட்டைப் பயங்கர ஆபத்திலிருந்து காத்த - என் உயிரினும் இனியவளையே பலி கொண்டு விட்டது! இதைவிடத் தண்டனை எனக்கு வேண்டியதில்லை, தேவா! அன்று என் அன்றையைக் காண, அந்த உத்தமி சொன்ன ஆலோசனைப்படி புனித மஞ்சளங்கி தரித்துத் தற்காலிக பிக்குவாகி, ஓர் ஆபத்துமின்றி ஊர் போய்ச் சேர்ந்தேன். இன்று அதே புனித அங்கி தரித்து நிரந்தரமாகவே உன் பக்தனாகி விட்டேன். உன் நிழலில் ஒதுங்கியுள்ள என்னை நீ ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஞானதேவா! அருணாசலம்'.

நேர்காணல்

ஈழத்து இலக்கியம் -
நாடகம் பற்றி

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக நுண்கலைத் துறைத் தலைவர். இலங்கையில் மாத்திரமன்றி உலக நாடுகளிலும் அறியப்பட்ட கணிக்கப்பட்ட அறிஞர்; ஆய்வறிவாளர்; விமர்சகர்; சிருஷ்டிகர்த்தா. கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரைகளாற்றவும், விபுலாநந்தர் நினைவுச் சொற்பொழிவாற்றவும் இந்த வருட முற்பகுதியில் மட்டக்களப்புக்கு அவர் வருகை தந்திருந்தார். அச்சமயம் அவரை உதயம் பேட்டி கண்டது.

கேள்வி: பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களே,

ஈழத்தின் அண்மைக்கால இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி உங்கள் அவதானிப்புகளும், அபிப்பிராயங்களும் என்ன?

பதில்: ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் நாம் எண்பதுகளில் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையில் இருக்கிறோம் என்று நான் கருதுகிறேன். அறுபது எழுபதுகளில் இருந்த நிலையோ அல்லது முப்பது நாற்பதுகளில் இருந்த நிலையோ அல்ல இன்றுள்ள நிலை. இந்த சமூகத்தின் அனுபவங்கள் இன்று முற்றிலும் மாறுபட்டவையாகவும் உணர்வாழம் கொண்டவையாகவும் மாறியுள்ளன. தமிழ் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை இவ்வனுபவம் முன்னர் ஏற்படவில்லை எனலாம். இதனால் இந்த

இலக்கிய வெளிப்பாடுமிகவும் அசாதரணமானதாகவும், இதற்கு முந்திய இலக்கியங்களிலிருந்தும் வித்தியாசமானதாகவும் இருக்கப் போவது உண்மை. அத்தோடு சிறிதுகாலம்

○ பெண் நிலை நோக்கு இன்றைய இலக்கிய போக்குகளின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்று.

செல்ல முழுத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் இது போய்ச் சேர்கின்ற பொழுது முழுத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பரிணாமத்தையும் இது மாற்றியமைக்கப் போகிறது என்பதும் உறுதி.

கேள்வி : தமிழிலக்கியம் இப்போது ஒரு மாறுதலுக்குட்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறீர்கள். கவிதைத்துறையில் இதன் தாக்கம் எப்படியுள்ளது? இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞர்கள் யாவர்?

பதில் : என்பதுகளிலிருந்து இம்மாற்றங்கள் கவிதைத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ளது. அறுபது எழுபதுகளில் எழுதியவர்கள் தொடர்ந்து இப்புதிய அனுபவங்களை எழுதிக்கொண்டு வருவது ஒரு புறமாக இருக்க, முற்றிலும் இப்புதிய அனுபவத்தினூடாகவே தம் ஆக்கங்களை எழுதி வெளிப்படுத்திய புதிய தலைமுறையும் இதோடு சேர்கிறது. இவர்களின் வருகையுடன் புதுக்கவிதை எமக்கு ஒரு நிலை பேறுடைய இலக்கிய வடிவமாக மாறுகிறது. உதாரணமாக 'மரணத்துள் வாழ்வோம். என்ற கவிதைத் தொகுதியைக் குறிப்பிடலாம். சேரன், இளவாலை விஜயேந்திரன், புதுவை இரத்தினதுரை போன்ற கவிஞர்கள் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றார்கள். ஒடுக்கு நிலைக்கு எதிரான மனிதாயுதக் குரலாக கவிதை வெளிப்படுகிறது. இக்கட்டத்தில் புதுக்கவிதை ஒரு புதிய சூழலில் வெளிவரத் தொடங்குகிறது. இந்த அடியையொற்றி வளர்ந்தவர்களில் கிழக்குப் பகுதியில் பிறந்து தமிழிலக்கியம் முழுவதற்கும் உரியவராக மாறிக்கொண்டு வருகிற சோலைக்கினி போன்றவர்களின் கவிதைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கேள்வி : புனைகதைகளில் இதன் தாக்கம் எவ்வாறுள்ளது? குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்கள் யார்?

பதில் : புனைகதையைப் பொறுத்தவரை இப்போது ஒரு புதிய அனுபவமும் அதை எடுத்துச்சொல்லும் முறைமையும் வந்துள்ளது. புனை கதைத் துறையைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது உணர் திறன் என்று ஒன்றுள்ளது; sensibility என்று ஆங்கிலத்திற்

சூறுவர். மக்களுடைய உணர்திறனும் எழுத்தாளரின் உணர்திறனும் இப்போதுமாதிரியுள்ளது. இவர்கள் இப்போது பிரதானமாக வெளியில் நின்று பார்ப்பவர்களாக இதை பார்க்காமல் அதற்குள்ளேயே இருந்துகொண்டு எழுதுபவர்களாக வளரும் நிலையைக் காணலாம். ஆனால் அதேவேளை இப்போது ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் தன்மை, எதிர்காலம் பற்றிய தெளிவு, பற்றிய விளக்கம் இப்போது இருக்க முடியாது. வரலாற்றுக் காரணங்கள் அவை.

○ மக்களுடைய உணர்திறனும் (Sensibility) எழுத்தாளர் உணர்திறனும் இன்று மாறியுள்ளது.

மனிதனின் சமூக உறவுகளையும், பிரச்சினைகளையும் ஆராய்ந்து அதற்குள் வழிகளைக் காட்டுகின்றதுமான நாவல் போன்ற பேரிலக்கியம் பெயரளவில் வந்தாலும் ஆழமாக வருவதற்குச் சற்றுக் காலம் செல்லுமென்றே நான் நினைக்கின்றேன். ஆனால் இவற்றைப் பதிவு செய்கின்ற சிறுகதைகள் வரத்தொடங்கி விட்டன என்று கருதுகிறேன். சிறுகதை எழுத்தாளர் என்னும்போது இக்காலகட்டத்தில் இருவரை முக்கிய பிரதிநிதிகளாகக் கொள்வேன். ஒன்று வடக்குப் பகுதியில் ரஞ்சித்குமார், (அவரின் கோசலை, காலம் உனக்கொருபாட்டெழுதும், கோளறுபதிகம்) கிழக்குப் பகுதியில் உமாவரதராசலனக் குறிப்பிடுவேன். அவருடைய கதைகளெல்லாம் மிக மிக முக்கியமான கதைகள். கிழக்குப் பகுதியின் எஸ். எல். எம். கனிபாவின் 'மக்கத்துச் சால்வை' நல்ல அற்புதமான கதை. ஆனால் அது புதிய உணர்திறனுடன் வந்ததல்ல, அறுபது எழுபதுகளின் sensibility ஒரு சிறப்பான சிறுகதை வடிவமாக வந்ததின் பயனே அது.

கேள்வி : வேறு என்ன புதிய போக்குகள் தற்கால இலக்கியப் போக்கிலே உங்களுக்குத் தென்படுகின்றன?

பதில் : முதலாவதாக நான் குறிப்பிட விரும்பும் முக்கிய போக்கு பெண்கள் தம் உணர்வுகளை இலக்கியத்திற்குப் பதிவு செய்யும் முறைமை. அது இப்போது பிரதான போக்காகத் தொடங்கியுள்ளது. இவ்வகையிற் 'சொல்லாத சேதிகள்' கவிதைத் தொகுதி சிறிய நூலாயினும் முக்கியமான நூல். சிறுகதைத் துறையிலும் பெண்நிலை நோக்கில் நின்று பார்க்கும் சில சிறுகதைகள் வந்துள்ளன. உதாரணமாக கோகிலா மகேந்திரன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். பெண்நிலை நின்று நோக்கும் பார்வை இதிற் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவையெல்லாம்மேலான மையுள்ள இலக்கிய வடிவங்களே. எனினும் பாரம்பரிய இலக்கிய வடிவங்களும் தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வாசிக்கப்படுகின்றன. இதை நான் அழுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாவலும், சிறுகதையும் வரும் அதே வேளையில் கோயில் தெய்வம் பற்றியபாரம்பரிய இலக்கிய வடிவங்கள் பெருவாரியாக வருவது குறிப்பிடத்தக்கது: அண்மைக்காலமாக நான் அவதானித்த இன்னொன்று ஆழமான கவிதைகளை இசைப்பாடல்களாகப் பாடுகின்ற மரபு. அதிற் புதுவை இரத்தினதுரையின் பாடல்கள் சிறப்பானவை.

○ வடக்குப் பகுதியில் ரஞ்சித்குமார், கிழக்குப் பகுதியில் உமா வரதராஜன் முக்கியமான சிறுகதை எழுத்தாளர்கள்.

இலக்கியப் போக்கின் இன்னொரு முக்கிய விடயம் என்ன வெனில், நாற்பது ஐம்பதுகளில், அறுபது, எழுபதுகளிலே பல்கலைக்கழகம் | பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே என்ற கோடு கீறிக் காட்டப்பட்ட ஒரு தன்மையிருந்தது. அதிஷ்டவசமாக இப்போது பல்கலைக்கழகம் என்பது கொழும்பு, பேராதனையுடன் நின்றுவிடாமல் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு என அகன்றுள்ளது. இதனால் பல்கலைக்கழகமும் சமூகமும் ஒன்றிணையும் தன்மை காணப்படுகின்றது. இதனால் எழுத்தாளர்கட்கும் புலமையாளர்களுக்குமிடையேயுள்ள ஊடாட்டம் மிக விரிபட்டி உள்ளது. இது சிங்கள மக்களுக்கு ஏற்கனவே அறுபதுகளில் ஏற்பட்டது. இதற்கூடாகத்தான் றெஜி சிறிவர்த்தனா, குணதாச அமரசிறி, சரத் சந்திரா போன்றோர் வெளிவந்தனர். அதே போல எழுபதுகளுக்குப் பிறகு என்பது தொண்ணூறுகளில் அப்போக்கு தமிழ்பேசும் மக்களிடையேயும் காணப்படுகிறது. இதுவும் ஒரு முக்கிய போக்காகக் கருதுகிறேன்.

கேள்வி : இலக்கியத்தில் தாங்கள் கூறிய அபிப்பிராயங்களை நாடகத்திற்கும் பொருத்திப் பார்க்கவா? இதனைப் பின்னணியாகக் கொண்டு ஈழத்தின் அண்மைக்கால நாடகப் போக்குகள் பற்றிய தங்கள் மனப்பதிவுகள் என்ன?

பதில் : அரங்கியல் வளர்ச்சி இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் பார்க்க மிகுந்த உற்சாகத்தையும், நம்பிக்கையையும் தருவதாக உள்ளது. ஆழமான நிலையிற் பார்க்கையில் இலக்கிய | நாடக வளர்ச்சி

சியில் வேறுபாடில்லை யென்றாலும் நாடகம் வளர்ந்த சூழலுக்கும் முறைமைக்கும், இலக்கியம் வளர்ந்த சூழலுக்கும் முறைமைக்குமிடையே ஒரு வேறுபாடுண்டு அறுபதுகளில் பேராசிரியர். வித்தியானந்தனால் அவர்மாணவர்கள் மூலமாக மீட்கண்டுபிடிப்புச் செய்யப்பட்ட நாடகவடிவமானது எழுபதுகளில் ஒரு ஸ்திரமான வடிவை அடைந்ததன் பின்னர், அந்த மீள் கண்டுபிடிப்புச் செய்யப்பட்ட நாடக வடிவத்தை ஒரு ஜீவனுள்ள, மக்களோடு தொடர்புள்ள, மக்களின் பிரச்சினைகளை எடுத்துத் காட்டுகிற கலை வடிவமாக ஆக்க முடியும் என்பதனை வித்தியானந்தனுக்குப் பின்னர் வந்த அவரது மாணவர் பரம்பரையினர் செய்து வந்தனர்.

○ வித்தியானந்தன் மீது எனக்குப் பெருமதிப்புண்டு எனினும் அவர் தமது கூத்துக்களில் கோரலைப் பயன்படுத்தியது சம்பந்தமாக எனக்கு ஆழமான பிரச்சினை யுண்டு.

எழுத்தாளர் மத்தியிற் காணப்பட்ட பிளவு, சண்டை நாடகக் கலைஞர் மத்தியிற் காணப்படாமையே மிக முக்கிய அம்சமாகும். இதில் நாடக அரங்கக் கல்லூரி முக்கிய இடம் வகித்தது. அது தொடங்கிய காலகட்டத்தில் 2 செல்நெறிகள் காணப்பட்டன.

கேள்வி : அந்நெறிகள் யாவை, அதன் முக்கியஸ்தர்கள் யாவர்?

பதில் : ஒன்று சண்முகலிங்கம், மௌனகுரு, தாச்சியஸ், சிவானந்தன் போன்றவர்கள் சேர்ந்து இந்த நாடகக் கல்லூரி மூலம் தொழிற்படுகின்ற முறைமை. மற்றது பாலேந்திரா நிர்மலா ஆகியோர் தொழிற்பெயர்ப்பு, தழுவல் நாடகங்களை மேடையிட்டுத் தொழிற்படுகின்ற முறைமை.

நாட்டின் நிலைமை காரணமாக பாலேந்திரா மேவாடு சென்ற பின் அச்செல்நெறி ஓரளவு நின்று விடுகிறது.

கேள்வி : பாலேந்திரா, நிர்மலா போன்றவர்கள் சென்றபின் ஒரு போக்கு ஓரளவு நின்று விட்டதாகக் குறிப்பிட்டீர்கள். மற்றப்போக்கு எவ்வாறு வளர்ந்தது என்று விளக்க முடியுமா?

பதில் : நாடக அரங்கக் கல்லூரியினர் மீட்டெடுக்கப்பட்ட நாடக வடிவங்களுக்கிடையே ஒருபுதிய அல்லது பாரம்பரிய அரங்கினர் கண்டுபிடிப்புச் செய்வதற்கான சில நடைமுறைகளை மேற்

கொள்கிறார்கள். இந்த நிலை ஏற்படுகின்றபொழுது என்பதுகளில் புதிய உணர் திறன் மக்களிடையேயும் வருகிறது; கலைஞர்களிடையேயும் வருகி

○ கல்வி அரங்கு ஒன்று:
(Educational Theatre)
உருவாகியுள்ளது

றது. இதனூடாகத்தான் 1983 களில் சண்முகலிங்கத்தின் 'மண்சமந்தமேனியர்' வருகிறது. இந் நாடகம் திடீரென வரவில்லை. அதற்கும் ஒரு வரலாறுண்டு. உதாரணமாக, மீட்டெடுக்கப்பட்ட நாடக வடிவத்தை அதே நாடக வடிவம் மூலம், புதிய விடயங்களைச் சொல்லலாம் என்பதற்கு மௌனகுருவின் 'சங்காரம்' ஒரு நல்ல உதாரணம். ஆனால் புதிய பொருளைப் பழைய உருவத்திற் சொல்கிற போது வரும் சில இடர்பாடுகளையும் சங்காரத்திற் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதிலிருந்து எல்லாருமே சேர்ந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியில் ஐரோப்பிய நாடக அரங்கில் வளர்ந்த புதிய முறைமைகளை உள்வாங்கி ஒரு புதிய அரங்கக் கொணர் கின்றனர். இது மிக முக்கியமானது. இது நடக்கும் அதேவேளையில் இன்னொரு மிக மிக முக்கிய நிகழ்வு அரங்க வரலாற்றில் நடைபெறுகிறது. அது என்னவெனில் குழந்தைகளுக்கான அரங்கு, பாடசாலைக்கான அரங்கு என்ற ஒரு அரங்கு வளர்கிறது. அதில் மௌனகுரு, சிதம்பரநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். இது முக்கியம். ஏனெனில் பாடசாலை நாடகம் என்பது பரிசளிப்பு விழாவுக்கு நடத்தப்படுவது மாத்திரமல்ல. அதற்கு மேல் அது கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்டது; பாடசாலையின் நியமமான கல்விநெறியோடு சம்பந்தப்பட்டது; மாணவரின் திறன்களை வெளிக் கொணரும் ஒரு சாதனம் சம்பந்தப்பட்டது என்ற வகையில் இவைமுக்கியமானவையாயின. இதன் காரணமாகக் கல்வி அரங்கு (School Theatre) படிப்படியாக வளரத் தொடங்கியது. குழந்தை அரங்கு (Children Theatre) பாடசாலை அரங்கு (School Theatre) இரண்டையும் இணைத்து நான் கல்வி அரங்கு (Educational Theatre), எனக் குறிப்பிடுவேன்.

இது நடக்கும் போதுதான் நாடகம் பற்றிய கற்கைநெறியில் எம்மிடையே அதிஷ்டவசமான ஒரு மாறுதல் ஏற்படுகிறது. என்னவெனில் க. பொ. த உயர்தர வகுப்புக்க நாடகம் ஒரு பாடமாகிறது. இதனால் Educational Theatre சில பாடசாலைகளில் முற்றுமுழுதாக ஒரு பாடமாக வளர்கின்ற நிலைமையை நாம் காணமுடிகிறது.

கற்கை நெறியாக பாட சாலை மட்டத்திலும், புதிய வடிவத்தேடலாக வெளியிலும் வளர்கின்ற பொழுது மண்கமந்த மேனியர் நாடகத்தில் சொல்லப்பட்டமுறைமை நன்கு வளர்வதனைக் காணலாம். இது மக்களி

○ சிங்கள நாடகத்தை விட வன்மைப்பாடான ஒரு வடிவமாக ஈழத் தமிழர் மத்தியில் இன்று நாடகம் உள்ளது.

டையே தமக்கு வேண்டிய ஒரு நாடகம் வடிவம் வந்துவிட்டமை போன்றதைக் காட்டுவது போல இருந்தது அவர்கள் அதற்குக் கொடுத்த வரவேற்பு.

இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு நாடக முயற்சிகள் நடக்கின்றன. இசையும் ஆட்டமும், பாவமும் உணர்ச்சியும் இணைந்த ஒரு நிலையில் நாடகம் வரத் தொடங்கும் பொழுது, அதுதான் எமது உண்மையான பாரம்பரிய அரங்கு அதனைக் கண்ட சனங்கள் அந்த அரங்கிற்குப் போகத் தொடங்குகிறார்கள்.

இது நடக்கும் பொழுததான் இன்னொரு முயற்சி நாடகத் துறையில் ஏற்பட்டது. அதாவது பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகம் ஒரு படிப்பாக இடம்பெறத் தொடங்குகிறது. இது தொடங்கியவுடன் சில மாற்றங்கள் படிப்படியாக இப்போது ஏற்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்திலும் நாடகம் ஒருவரன் முறையான பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது.

இது நாடகத்தைக் காத்திரமான கலையாகப் பலரையும் நோக்க வைத்தது.

கேள்வி: இவற்றை விட வேறு ஏதும் போக்குகளை தமிழ் நாடக உலகில் குறிப்பிட முடியுமா?

பதில்: மேலான்மையுடைய இப்போக்கு மாத்திரமல்லாமல், பழைமையான பாரம்பரிய வடிவங்களை அப்படியே போடுகின்ற முறைகளும் உதிரியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக பாலசுந்தரத்தின் 'காத்தவராயன்' நாடகம். காத்தவராயன் கூத்து ஒரு Theatre Catogary அல்ல. அது ஒரு நாடகம்தான். ஆனால் அதை மீட்டும் போட்டபடியினால் மீண்டும் அப்பாரம்பரியத்தை மீட்டுப் பார்க்கும் தன்மை ஏற்பட்ட

டது. ஆனால் அது மிகத் தூரம் செல்லவில்லை. ஏனெனில் கற்பனா பூர்வமாக அதனை எடுத்து ஆளும் திறன் அதனைச் செய்வோர்க்கு வேண்டும்.

இக் காலகட்டத்தில் துர்அதிஷ்டவசமாக வைரமுத்து இறந்து விட்டார். வைரமுத்து இறந்ததன் பின்னர் அவரது ஸ்பெசல் நாடக மரபில் (இசை நாடக மரபு) ஈடுபாடுண்டாகிறது. செல்வராசா, கனகரெத்தினம் போன்றோர் இதனை ஆடும் முறைமையைக் காண்கிறோம்.

மட்டக்களப்பிலும், முல்லைத்தீவிலும், மன்னாரிலும், மலை நாட்டிலும் பெரும்பாலும் பாடசாலை மட்டங்களில் அவ்வப் பிரதேசக் கூத்துகள் ஆடப்பட்டமையும் குறிப்பிடற்குரியது.

முழுமையான நாடக வளர்ச்சியில் ஒன்று நடந்துவிட்டது. என்ன வெனில் தி. மு. க. பாணியில் வந்த சினிமாப்பண்பு கலந்தவசன நாடகங்கள் மறைந்து போனமை. துர்அதிஷ்டவசம் என்ன வெனில் இத்தகைய நாடக மரபு கொழும்பில் இன்னும் இருக்கிறது.

கேள்வி: சிங்கள நாடகத்திற்கும் தமிழ் நாடகத்திற்கும் இன்றைய நிலையிலுள்ள உறவு என்ன?

பதில் : 50, 60 களில் நாம் அனைவரும் சம்பந்தப்பட்ட காலங்களில் சிங்கள நாடக வளர்ச்சி உந்துதலாக எமக்கு அமைந்தது. சரத்சந்திராவினால் மீட்டெடுக்கப்பட்ட சிங்கள நாடகத்தினுடைய அமைப்பில் நாங்கள் எமது நாடகங்களை மீட்டெடுத்துக் கொண்டோம். வித்தியானந்தன் மீது எனக்குப் பெருமதிப்புண்டு எனினும் அவர்கோரலை பயன்படுத்தியது சம்பந்தமாக எனக்கு ஆழமான பிரச்சினையுண்டு. சரத்சந்திரா கோரலைப் பயன்படுத்திய படியினால் அவரும் பயன்படுத்தினார். ஆனால் கோரல் பயன்படுத்துதல் கிரேக்க நாடக முறைமை. கீழைத்தேய பாரம்பரியத்திற் கதை கூறுபவர்கள், அண்ணாவியார், கட்டியகாரன், பொருத்தேகு ஆகியோரே கதையை நடத்துவர். இது சமூகமும், நாடகமும் இணைந்த பிரச்சினை. சிங்களத்தில் மீட்டெடுக்கப்பட்ட வடிவத்திலேயே நாங்களும் செய்ய முனைந்தோம். அதுதான் பிரச்சினை. இதில் வித்தியானந்தனுடன் பல நாடக முக்கியஸ்தர்கள் அன்று சம்பந்தப்பட்டிருந்தனர். சுந்தரலிங்கம் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

எழுபதுகளில் தேசிய நாடகவிழா ஒன்று நடைபெற்றபோது சிங்கள தமிழ் நாடகங்கள் ஒரே மேடையில் மேடையேறின. அப்படிப் பார்க்கையில் எமது நாடகங்கள் பின்தங்கியனவாக இருக்கவில்லை என்பதை அன்று காணக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் ஒன்று எழுபதுகளுக்குப்பின் ஒரு திறந்த பொருளாதார அமைப்பு இலங்கைக்கு வந்து அதுதன் செல்வாக்கை சிங்களப் பகுதிகளில் நிலைநாட்டிய பின்னர் அறுபது எழுபதுகளில் காணப்பட்ட அரங்க மரபு ஓரளவு ஷீணித்து விட்டது. இப்போது புதிய அரங்கு மேனாட்டு அரங்க முறைமைகளில் நடிக்கும் ஒரு தன்மையும் காணப்படுகிறது. இப்படிப் பார்க்கையில் என்பது தொண்ணூறுகளில் சிங்கள மக்களின் பிரதான வெளிப்பாட்டு வடிவமாக நாடகம் இருக்கவில்லை. ஆனால் ஐம்பது அறுபதுகளில் The best expressive form of the Sinhalese was Thetre இப்போது நிலை அதுவல்ல. ஆனால் இப்போது தமிழர்களைப் பொறுத்த வரையிற் அவர்கள் பத்திரிகையில் எழுத முடியாத வானொலியில் பேசமுடியாத, ரூபவாகினியில் வெளியிடமுடியாத விடயங்களை நாடகத்தின்மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள் வீதி நாடகங்கள் பண்பாட்டு பவனி நாடகங்களில் இதனைக்காண்கிறோம். காமனி கத்தெட்டுவகம போன்றோர் சிங்கள மக்களிடம் இன்று வீதி நாடகம் போடினும் இன்று வன்மைப்பாடான ஒரு வடிவமாக நாடகம் தமிழ் மக்களிடையே தானுள்ளது. இந்த அளவுக்குச் சிங்கள நாடகம் இப்போது இல்லை. என்று நான் மிகத் திட்டவாட்டமாக கருதுகிறேன்.

பேட்டி. சி. மெளனரூபு

உதயம் வெளியீடு: 13

கண மகேஸ்வரனின்

எல்லை வேம்பு

சிறு கதைகள்

விலை ரூபா. 50/-

உதயம் வாசகர் வட்ட

உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய இலவச

பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆசிரியர்

படையல்

* தோப்பில் முகம்மது மீரான் சிறந்த தமிழ் நாவலாசிரியர். இது வரை இவரது முன்று நாவல்களும் ஒருசிறு கதைத் தொகுதியும் வந்துள்ளன.

நாவல்களாவன

- i) ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை (1988)
- ii) துறைமுகம் (1991)
- iii) கூனன் தோப்பு (1993)

இவர் எழுதிய முதல் நாவல் கூனன் தோப்பு ஆயினும் முதலில் வெளியாகி வாசகரின் கவனத்தை ஈர்த்த நாவல் ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதையே.

கல்லூரியில் இவர் பயின்று வந்தது மலையாள மொழியிலாகும். தாய்மொழியான தமிழை சுயமுயற்சியாற்கற்றுக் கொண்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமிய சமுதாயத்தை அது அன்று எப்படியிருந்ததோ அப்படியே காட்ட முயலும் முயற்சியில் தமிழில் வந்த முதல் நாவல் இது என்று பேராசிரியர் பொ. ஜெயராம பாண்டியன் கூறுகிறார். இந் நாவல் பற்றி கலாநிதி நுஸ்மான் அருமையான ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார்.

உதயம் வாசகர்க்கு இந்நாவலை அறிமுகம் செய்யும் பொருட்டு இக் கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை

செ. போத்திரெட்டிடி

நவீனத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் முஸ்லீம் கவிஞர்கள் பலர் உள்ளனர். இக்கவிஞர்கள் தம் படைப்புக்களினூடாக முஸ்லீம் சமுதாய வாழ்க்கையையும் சித்திரிக்கின்றனர். கவி கா. மு. செரிப், சாரணபாஸ்கரன்,

சிராஜ் பாக்கவி, மேத்தா, அப்துல் ரகுமான். இன்குலாப் ஹபி என இவர்கள் வரிசை வளர்கிறது. ஆனால் சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் தரமான நாவல், சிறுகதை எழுதி வெற்றியடைந்த முஸ்

லீம் எழுத்தாளர்கள் தமிழில் அருகியே காணப்படுகின்றனர். தமிழ் முஸ்லீம்களின் வைக்கம் முகமது பஷிர் இன்வமும் பிறக்கவில்லை என்றே கருதத் தோன்றுகிறது. ஆகவே நம்மில் ஒரு சாராரிடையே நிகழ்ந்து வரும் மாற்றங்கள் இது நாள்வரை சிறந்த கலைப் படைப்பாக வடிவம் பெற்று வெளிவரவில்லை. இக்குறையை ஓரளவு போக்கும் வகையில் திரு முஹம்மதுமீரானின் 'ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை' வெளிப்படுத்துள்ளது வரலாற்றுத் தக்கது.

முஸ்லீம் முரசில் தொடர்கதை யாக எழுதப்பட்டு நூல் வடிவில் இன்று வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நாவல் திருநெல்வேலியிலுள்ள சிறிய வெளியீட்டகமான ஜவீலா பப்ளிஷிங் ஹவுசால் வெளியிடப்பட்டுள்ளமையால் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வர்களின் தகுந்த கவனிப்பினைப் பெறவில்லை. தொழில் முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் நிலப்பிரபுத்துவச் சரிவு அல்லது சீர்குலைவு என்பது தவிக்க இயலாத உடன் விளைவு. முதல் உலகப் போருக்குப் பின் இச்சரிவு இந்திய நாட்டில் தொடங்கியது. இரண்டாம் உலகப்போர் அதற்குப் பிற்பட்ட அறுபதுகளில் அச்சரிவு அல்லது சீர்குலைவு ஏறத்தாழ நிறைவேறியது என்றே முடிவுசெய்யலாம். முதல் உலகப் போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் விழிப்புணர்ச்சி ஏனைய சமூகத்தாரிடையே தோற்றுவித்தது போல தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் சமூகத்தினரிடையேயும் புதியசமூக மதிப்புகளைத் தோற்றுவித்தது. இதனைத் திறம்

பட எழுத்தில் வடிக்கும் முயற்சியில் திருமீரான் ஈடுபட்டு பெரும் வெற்றியை ஈட்டியுள்ளார்.

இந் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலப் பகுதியில் கேரளத்தில் முதன் முதலாக ஆங்கிலப் பள்ளிகள் நிறுவப்பட்ட பொழுது நம்பூதிரிகள் தம்மிடையே ஆங்கிலக் கல்வி புகுத்தப்படுவதைக் கடுமையாக எதிர்த்தனர். ஆங்கிலக் கல்விக்கூடங்களுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்ப மறுத்தனர். வேதமொழியான சமஸ்கிருதத்தையும் சமஸ்கிருத வழிபட்ட கல்வியையுமே பெரிதாக மதித்தனர். கிறித்தவ சமயம் சார்ந்த ஆங்கிலேயரின் இழிந்த கல்வியைக் கற்பது சமய தர்மத்துக்கு விரோதமானது என்று அக்கல்வியைப் புறக்கணித்தனர். பாரதி இதனைக் குறித்துக் கூறியிருந்து 'நம்பூதிரிகள் காலத்தின் குறிப்பறியாமல் சாழ்ச்சியடைகிறார்கள்' என எழுதினான். அதுபோலவே இஸ்லாத்தில் அளவற்ற நம்பிக்கையும், பழமைப் பிடிப்பும் உடைய முஸ்லீம்களும், அரபிப் பாடசாலைகளுக்குப்போய் சமயக் கல்வி கற்பதை விட்டு ஆங்கிலக் கல்வி தற்பதனால் எவ்விதப் பயனும் விளையாது என்று திடமாக நம்பினர். இந்நம்பிக்கையை நாவலாசிரியர் மீரான் சீராக வடித்துத் தந்துள்ளார். வாட்கு விட்டு அஹமது கண்ணு முதலாளி கிராமத்துத் தலைவர் மட்டுமல்ல பள்ளிவாசல் முதல் கூடியும் ஆவார். அரபிக் குதிரையும் பல்லக்குச் சவ்வாரியும் அவரது சமூக அந்தஸ்தின் வெளிப்பிரகடனங்கள். அவருடைய ஆணை

கள் தடங்கலோ, மறுப்போ இன்றி நடைமுறைப் படுத்தப்படும். இவ்வாறு தம் கட்டளைகளை மறுத்துரைப்போர் இன்றி காட்டு தர்பார் நடத்திவந்த அவர் சிறுவியாபாரி முஹ்முது தன்னை எதிர்க்கும் போது நிலைதடுமாறுகிறார். அவனை ஒழித்துக்கட்டப் பலமுறை முயல்கின்றார். ஆனால் இறுதிவரை அவர் அம்முயற்சியில் தோல்வியையே தழுவுகிறார். முதலாளிக்கும் முஹ்முதுக்கும் இடையே ஏற்படும் போராட்டம் புதிய சமூக மதிப்புகளுக்கும் காலாவதியாகிவரும் பழைய சமூக மதிப்புகளுக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டமாகும். இப்போராட்டத்தை இயல்பாகக் கொண்டு செல்வதில் மீரான் வெற்றி ஈட்டியுள்ளார்.

கமலாம்பாள் சரித்திரத்தில் வரும் தமிழாசிரியர் ஆடுசாப்பட்டி அம்மையப்ப பிள்ளையைப் போல் அரபி ஆசிரியர் 'அசனார் லெப்பை' வகை மாதிரிப் பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளார். அன்றாடம் காட்சிகளான ஏழை எளிய மக்களை அநியாயமாகச் சுரண்டும் கடைக்காரர் உஸன் பிள்ளை தனக்கென்று ஒரு வாழ்வுண்டு எனச் சிந்தித்தறியாத முதலாளி வீட்டுக்கணக்கர் (அவுக்கார்), பலநிலைப்பட்ட தொல்லைகட்கும், அவமானங்களுக்கும் இடையேயும் குடிசெய்வவில் முந்தி நிற்கும் மெஹபூப்கான், தான் காதலித்த பெண்தனக்குக் கிடைக்காமற் போன நிலையிலும் வரம்பு கடவாது வாழும் பரீது, போன்ற உன்னதப் பாத்திரங்களும் இந்த நாலில் இடம் பெறுகின்றனர்.

மதத்தின் மீது மக்களுக்கு இருக்கும் குருட்டு நம்பிக்கையைச் சுரண்டலுக்கும், சமூகச் சீரழிவுக்கும் பயன்படுத்தும் பேர்வழிகளாக முஹ்முது முஸ்தபா இம்பிச்சிகோயா தங்ஙளையும், அசனார் லெப்பையும், படைத்துக் காட்டுகிறார்; இப்பாத்திரப் படைப்புகளில் அவர் வெற்றி ஈட்டியுள்ள போதிலும் திரு. ஜெயராம பாண்டியன் இந் நாவலுக்கு எழுதியுள்ள அணிந்துரையில் குறிப்பிடுவது இவ்விடத்தில் கருதத்தகுந்தது: 'ஆசிரியர் நாவலில் குறிப்பிடும் தங்ஙகள் ஏமாற்றுக்காரராகவே இருக்கின்றார். ஒரு பாத்திரப்படைப்பை உருவாக்கும் போது அது வகைமாதிரியாக இருந்தால்தான் யதார்த்தம் கைகூடும்; விதிவிலக்குகளைப் பொதுமைப்படுத்துவது யதார்த்தத்திலிருந்து விலகிச் சென்றுவிடும்'.

இந்திய சமூக அமைப்பில் பெண்கல்வி குறிப்பாக முஸ்லீம்களிடையே இன்றளவும் போதிய ஆதரவு பெறவில்லை. தமிழகத்தில் கூட சிறந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் தேறிய முஸ்லீம் மாணவிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பிற்கு மேல்செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. நகரங்களில் கூட இந்நிலையே நீடிக்கிறது. ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் இந்திய முஸ்லீம் பெண்கல்வி வளர்ச்சிக்கென தனியே ஒரு குழுவை அமைத்துள்ளார். இக்குழுவினர் இந்திய முஸ்லீம்க்களிடையே பெண்கல்விக்கு ஆதரவு கோரி வருகிறனர். இந்நிலையில் இந்நாவலில் வரும் அபலைப் பெண்கள் நுஹீபாத்தும்மா, ஆயிஷா ஆகிய

இருவரும் நம் கவனத்திற்கு உரியவர்களா? நான் நுஹிபாத்து ம்மா ஆயிஷாவிடம் 'நாம் வீட்டு மிருகம், ஊமைப் பிராணி, நமக்கென்ன சுதந்திரமிருக்கு, ஒரு குஷ்டரோகியின் கையிலிருக்கும் தாவிக்குக் கழுத்தை நீட்டிக் கொடுக்கச் சொன்னால் நீட்டிக் கொடுக்கவும் அவர் படுக்கை அறையில் அவரோடு படுத்துத் தன் ஜென்மங்களை பாழ்படுத்த விதிக்கப்பட்ட அனுசரணையுள்ள மிருகம்' என்று சொல்வது பெண்கள் எவ்வளவு சனப்பிறவிகளாகக் கருதப்பட்டனர் என்பதை உணர்த்துகிறது.

நிகழ்ச்சிச் சித்தரிப்புகள் யதார்த்தமாக அமைவதால் இந்நாவலைத் தமிழ் முஸ்லீம் சமூகச் சூழலைச் சீரிய முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டும் சமூக யதார்த்த நாவலாகவும் சமூக ஆவணமாகவும் கொள்ளலாம் என்னும் ஸ்ரீகுமாரியின் கருத்தினை அப்படியே ஏற்று இந்நூலிற்கு முதற்பாகவழங்கும் பரிந்துரை செய்கிறேன்.

இந்நாவலுக்குத் திரு. ஜெயராம பாண்டியன் வழங்கியுள்ள அணிந்துரையில் பின் வருமாறு கூறுகிறார்: 'முதலாளிக்கும் முஹ்மதுக்கும் இடையே நடைபெறும் போராட்டத்தை ஆசிரியர் கவனமாகக்கொண்டு செல்கிறார்; யாருக்கு வெற்றி என்பதைப்பற்றி அவர் சொல்லவில்லை. இந்தப் போராட்டத்திலும் வெற்றி தோல்வியைப் பற்றி திட்டமான முடிவைக் காண இயலாது என்பது தான் யதார்த்தம்' அணிந்துரையில் காணலாகும் மேற்கூறிய வாசகங்கள் நாவலாசிரியரைச் சரியாக இனங்கண்டு கொள்ளத் தவறிய

தால் எழுந்த பிழையான மதிப்பீடேயாகும். வடக்கு வீட்டு முதலாளியின் பாத்திரப்படைப்பை உளவியல் ரீதியான ஆய்விற்கு உட்படுத்தி அதன் சிறப்பைப் புலப்படுத்தும் அணிந்துரையாளர் வர்க்கத் திமிர் பிடித்த நிலப்பிரபுத்துவ சரிவை அடையாளங்கண்டு கொள்ளத் தவறுவது ஏனோ கெரியவில்லை! சிறந்த கலைஞன் தன் படைப்பில் இவர் வென்றார் இவர் தோற்றார் என்று வெளிப்படையாகப் பறை சாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை, குறியீடுகளே அதனைத் தெளிவாக்கி விடும்போது அவன் நேரிடையாகப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை அல்லவா? 'குதிரைலாயத்தில் சாணிக்கூட்டத்தின் மீது இரத்தம் சிந்திக்கொண்டுகால்களை விரித்தவாறு தலை நீட்டி வடக்கு வீட்டுப் பிரதாபத்தின் நெற்றிப் பொன் குதிரை செத்து மடிந்து கிடப்பதைக் கண்டபோது அந்த உண்மைச் சேவகனின் நெஞ்சு வெடித்து விட்டது' இவ்வரிகள் நிலப்பிரபுத்துவத்தின் தோல்வியைத் திட்டவாட்டமாக உணர்த்தவில்லையா? ஆகவே தயக்கம் எதுவும் இன்றி இந்நாவலுக்கு முதற்பரிசு வழங்கி இந்நாவலாசிரியர் மேலும் தொடர்ந்து எழுத ஊக்குவிக்க வேண்டுகிறேன்.

(தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் அறிவித்த 1989 ஆம் ஆண்டிற்கான நாவல் போட்டியில் சிறந்த நாவலாக 'ஒரு கடலோர கிராமத்தின் கதை' தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. தேர்வுக் குழுவினரின் மதிப்பீடே இக்கட்டுரை)

நன்றி: ஆராய்ச்சி

நிகழ்வுகள்

யாழ்ப்பாணம்

சந்திரா தனபாலசிங்கம் எழுதிய ‘‘சில மனிதர்கள்’’, சிறுகதைத் தொகுதி நூல் அண்மையில் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

செல்வி மெளரீஸ்வரி புஸ்பநாதனின் பரதநாட்டிய அரசங்கேற்றம் அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் இளம் கலைஞர் மன்றக் கலாமண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

திரு: எஸ். கே. தங்கவடிவேலினால் எழுதப்பட்ட ‘‘மலராத மொட்டுகள்’’, நாடகம் கோப்பாய் கிறீஸ்தவ மண்டபத்தில் அண்மையில் மேடையேற்றப்பட்டது.

மலையகம்

ஆவண சண்காட்சி 24-07-94ல் கண்டி சிட்டி மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த இரா. கனகரத்தினம் தம்பதியர் கடந்த 35 ஆண்டுகளாகச் சேகரித்துள்ள பல்வேறு துறைகளில் வெளிவந்த ஆவணங்களைக் கண்காட்சியில் இடம்பெறச் செய்திருந்தார்கள்.

திரு. எஸ். ஏகாம்பரநாதனின் ‘‘மழலையின் செல்வம்’’, சிறுவர் சஞ்சிகை பற்றிய கருத்தரங்கு அண்மையில் கண்டி சிட்டி மிஷன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

வவுனியா

வவுனியா இறம்பைக்குளம் மகாசீலா மகா விக்கிரயாலய பாட

கண. மகேஸ்வரனின் ‘‘எல்லை வேம்பு’’, சிறுகதைத் தொகுப்பு 25-07-94ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது உதயத்தின் 13வது வெளியீடாகும்.

வியூகம் இதழ் 4 அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள் போன்ற பலவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. இது வியூகம் கலை இலக்கியக் குழுவின் வெளியீடு.

பிற:

இலங்கையைச் சேர்ந்த பரதநாட்டிய குச்சுப்பிடி நர்த்தகி திருமதி. விஜயாம்பிகை இந்திரகுமார் அவர்களுக்கு ‘‘டாக்டர்’’ பட்டம் சூட்டப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச மட்டத்தில் பரத நாட்டியத்துறையில் மேன்மைமிக்க சாதனைகளை ஆற்றியமைக்காக ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனித பண்பாட்டியல் கல்விகளுக்கான இன்டர் அமெரிக்கன் பல்கலைக் கழகமே இக்கௌரவத்தை அளித்தது.

கொழும்பு

“பரா” வீன் ஒவியம் இசை நாடா வெளியீட்டு விழா 24-07-94ல் கொள்ளப்பட்டியில் நடைபெற்றது. கிழக்குப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடாதிபதி திரு. சி. மெளனகுரு உட்பட பலர் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார்கள்.

கலாகூரி வாசுகி ஜெகதீஸ்வரனின் மாணவிகள் வழங்கிய “நிருந்திய மதுர” நாட்டிய நிகழ்ச்சி அண்மையில் மருதானை எல்பின்ஸ்டன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

கொழும்பு வெள்ளிநிலா கலாயத்தின் “இருட்டிலே தேடாதீங்க” நகைச்சுவை நாடகம் அண்மையில் எட்டாவது தடவையாக மருதானை டவர் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

வவுனியா இம்மைபைக்குளம் மகாளி மகா வித்தியாலய பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபை வெளியீடாக உடுவை எஸ். தில்லை நடராசா அவர்கள் ஏழுதிய கடற்கன்னி (சிறுவர் கதை) மந்திரக் கண்ணாடி (சிறுகதை) ஆகிய இரு நூல்கள் அண்மையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மட்டக்களப்பு

கொழும்பு புதிய கதிரேசன் மண்டபத்தில் இலங்கை சபரிமலை ஸ்ரீ சாஸ்திர பீடத்தின் 12 வது ஆண்டு நிறைவு விழா விலே மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மூவர் பட்டமணித்து கௌரவிக் கப்பட்டார்கள். இசைத்துறைக்கு சங்கீதபூஷணம் திரு. எஸ். ராஜ் அவர்களும், சிறுவர் கலைத்துறைக்கு மாஸ்டர் சிவலிங்கமும், சமய, சமூக, கலை இலக்கியத்துறைக்கு தெரண்டன் இணை ஆசிரியர் திரு. எஸ். யேசுதாஸ் (மலர்வேந்தன்) ஆகியோரே அந்த மூவருமாவர்!

டர் அமெரிக்கன் பல்கலைக்கழகமே இக்கௌரவத்தை அளித்துள்ளது.

பாரிஸ் ‘மரிச்சஸ்’ மண்டபத்தில் நடந்த ‘மகாஜன மாலை’ சிறப்பு நிகழ்ச்சியை பிரான்சில் வாழும் தெல்விப்பழை மகாஜன கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் அண்மையில் நடாத்தியது. திருமதி. ஜேசுரட்ணம் மங்கள விளக்கேற்ற சங்கத்தின்தலைவர் திருமதி ப. பாலசிங்கம் சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். முகத்தார் எஸ். ஜேசுரட்ணம் அவர்களின் படைப்பான ‘அரோகரா’ நாடகம் ஆசிரியர் தயாளிங்கத்தின் மாணவிகளின் பரத நாட்டியம் ‘வீரம் விளைந்தது’ தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து ஆகிய கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. நிகழ்ச்சிகள் யாவும் ஈழத்து மண்வாசனையை வெளிப்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

“கூட்டுறவு நாட்டுயர்வு”

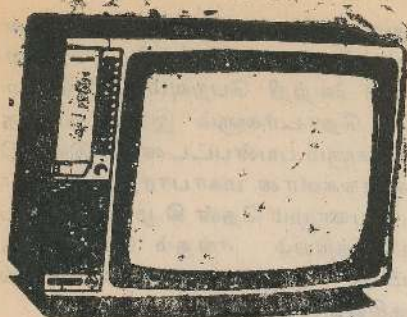
உங்களுக்குத் தேவையான சகலவிதமான நுகர்ச்சி,
உடுத்துணி மற்றும் பாவனைப் பொருட்களையும்
நியாய விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மண்ணெண்ணை மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
நியாய விலையில் கிடைக்கும்.

★ உங்கள் உதவியே எங்கள் வளர்ச்சி ★

ஈச்சந்தீவு - கன்னன்குடா
ப - நோ. கூ. சங்கம்
வவுணதீவு = கன்னன்குடா

தொலைக்காட்சியில்

பாரதக்கதை

கி. பி. அரவிந்தன்

மகாபாரதக்கதையைத் தமக்கு தமக்கு ஏற்றபடி வியாக்கியானம் பண்ணுவோர் ஏராளம். பார்ஸி நாடக மரபுக்கூடாக வந்த நடிப்பு முறையும், ஆடை அலங்காரங்களும், காட்சி ஜோடனைகளும் மலிந்த மகாபாரதமே பொதுவாக நமக்கு அறிமுகமான மகாபாரதமாகும். தூரதர்ஷனில் சோப்ரா இதனைத் தொடர்ந்து அளித்தார். இப்போது இலங்கையில் ITN, தொலைக்காட்சியிலும் நடைபெறுகிறது.

மகாபாரதத்தைத் தொலைக்காட்சிக்காகத் தயாரித்த இன்னொருவரும் இருக்கிறார். பீட்டர் புறாக் எனும் மாபெரும் நாடகமேதை அவர். இந்திய மக்களுக்குரிய காவியமான மகாபாரதத்தை உலக மக்களின் காவியமாகக் கண்டவர் அவர். அவரது மகாபாரதம் பிறஞ்ச நாட்டில் ஒளிபரப்பப்பட்டது.

இரண்டு மகாபாரதங்கள் பற்றிய அறிமுகத்தை இக்கட்டுரை தருகிறது.

இந்தியாவின் தேசிய தொலைக்காட்சி நிலையமான 'தூர்தர்ஷன்' மகாபாரதம். இரா மாயணம் தொடர்களை ஒளிபரப்பிய போது தான் இமயம் முதல் குமரி வரை

யான பல்வேறு தேசிய இனமக்களை தன்பால் ஈர்க்க முடிந்தது. இந்திய துணைக்கண்டத்தின் உள்ளக முரண்பாடுகளை, அவைகூர்மையடைவதை தணிக்க, இவ்விதி

காசத் தொடர்கள் ஓரளவுக்கேனும் துணையாயின. ஆனால் இந்துத் துவ அடிப்படை வாதம் வளர்ச்சி பெறவும், மதவெறி தலைவிரித் தாடவும், இத்தொடர்கள் காரண மாயமைந்தன என சமூகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இத்தொடர்கள் ஒளிபரப்பப்பட்ட ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளினதும் காலை 10 மணி தொடக்கம் 11 மணிவரையான ஒரு மணி நேரமும் இந்திய மக்கள் அவைகளும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிசனின் முன் பக்திப்பரவசத்துடன் அமர்ந்திருந்தனர். மின்தடை காரணத்தாலோ, வேறு கோளாறுகளினாலோ, ஒளிபரப்பில் தடங்கல் ஏற்பட்ட போது பக்திப்பரவசம் வன்முறையாய் வெடித்தது.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் உடைக்கப்பட்டு, பிராந்திய ஒளிபரப்பு அஞ்சல் நிலையங்கள் முற்றுக்கெழு உள்ளாயின. புகைவண்டிகளில் தொலைதூரங்களுக்கு பயணம் செய்வோரும், இத்தொடர்கள் பார்ப்பதைத் தவறவிடக் கூடாது என்பதற்காகப் புகையிரத நிலையங்கள் தோறும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வைக்கப்பட்டன. ஒளிபரப்பப்படும் ஒரு மணி நேரமும் புகைவண்டிகள் ஏதோ ஒரு புகையிரத நிலையத்தில் தரித்து நின்றன. இவ்விதிகாசத் தொடரின் பாத் திரமேற்ற நடிக்கர்கள் புனிதர்களாய் கருதப்பட்டு பொது இடங்களில் அவர்களைக் காண, தொட, மக்கள் கூட்டமாய் தவம் கிடந்தனர்.

நடந்து முடிந்த இந்திய பொதுத்தேர்தலின் போது இந்துத்

துவ அடிப்படைவாத கட்சியான பாரதிய ஜனதாக்கட்சி பெருமளவில் வெற்றி பெறவும் இவ்விதிகாசத் தொடர்களும் இதில் நடித்தவர்களும் பயன்பட்டனர். இவ்விதிகாசங்களான மகாபாரதமும், இராஜாயணமும் தென்கிழக்காசிய பிராந்தியம் அங்கும் செல்வாக்குமிக்க பழங்கதைகளாக விளங்குகின்றன.

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் இக்கதைகளின் மூலத்தில் பெருமளவில் மாற்றமின்றி வாய்மொழியாய், பழங்கதையாய், புராணமாய், புராதன இலக்கியமாய், பக்துநூலாய் கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக இந்திய சமுதாயத்தின் பல்வேறு மொழிப் பிரிவினரிடையே அவர்கள் வாழ்வுடனும் கலை இலக்கியத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

அகண்ட பாரத கனவினாலோ அமைதி காக்கும் நல்லெண்ணத்தினாலோ இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்வில் இந்திய இராணுவம் தலையிட நேர்ந்த அந்த துயர் மிக்க நாட்களில் மகாபாரதக் கதையினை இலங்கைத் தமிழர்களும் தொலைக்காட்சியில் பார்த்தனர்.

இந்திய இராணுவத்தின் 'ஓய்வும் மனமகிழ்ச்சியும்' என முக்காடிடப்பட்டு, இந்திய வானொலி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் இராணுவ முகாம்கள் ஊடாக ஒளிபரப்பஞ்சல் செய்யப்பட்டன.

இலங்கையின் 'ரூபவாகினி' ஒளிபரப்பாகும் அதே அலைவரி

சையில் 'தூரதர்ஷன்'ம் ஒளிபரப்
 ப்பட்டதானது 'இந்தியத்
 திணிப்பு' என்னும் நல்நோக்கத்தை
 உணர்த்தும் சான்றாகும். இந்திய
 இராணுவத்தின் தொலைக்காட்சி
 நிகழ்ச்சிகள் தொல்லைமிக்க அறு
 வையாக இருந்த போதும், வீட்
 டிற்குள் அடைபட்டிருக்கவேண்டிய
 நேரங்களில் அதுவும் மின்சாரம்
 தடைபடாது இருக்கையில்
 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளின்
 முந்தான் மக்கள் தஞ்சமடைந்
 தனர். இருந்தும் இந்நிகழ்ச்சிகளில்
 'மகாபாரதத் தொடர்' இந்தியா
 வின் புகழ்மிக்க இயக்குனர் சியாம்
 பெனகல் தயாரித்தளித்த நேருவின்
 'இந்திய வரலாறு' என்னும்
 தொடர் என்பவை குறிப்பிடத்
 தக்கவையாகும். அத்துடன் இந்திய
 தேசிய விருது பெற்ற சிவ திரைப்
 படங்களையும் பார்க்க முடிந்தது
 சிறப்பம்சங்களாகும்.

இந்திய இராணுவம் இதனை
 இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் ஒளிபரப்
 பியதானது. அவர்களைப் பக்திப்
 பரவசத்துள் ஆழ்த்துவதும் சிந்த
 னையை திசை திருப்புவதும்
 போன்றதான பலநோக்கங்களை
 உள்ளடக்கிய இராணுவ நல்லெண்
 ணத்தினாலேதான்.

ஆனால் மகாபாரதம் பக்திப்
 பரவசமுட்டுவதற்குப் பதில் எதிர்
 விணவையே உண்டு பண்ணி
 இருக்க வேண்டும், பக்திப் பரவச
 முட்டவா மகாகவி பாரதி. பார
 தக்கதையின் 'பாஞ்சாலி சபதத்தை
 மீண்டும் எழுதினான். கவிதையில்
 பேசினான்.

இம்மாதத்தில் ஜூலையில்
 பிரான்சிலுள்ளவர்களும் மகாபார
 தத்தினை தொலைக்காட்சியில்
 பார்த்தனர்.

நெருப்பு

இது மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கும் தோசை சுடவும்
 குளிர் காயவும் உண்டானது நெருப்பு - ஆனால் இப்பொ
 முதோ மனிதன் எத்தனை பேராசைக்காரனாகி விட்டான்
 அவன் யாரை வேண்டுமானாலும் எப்பொழுதும் வேண்டு
 மானாலும் எரிப்பதற்கும், நெருப்பு வைப்பதற்கும், பயன்
 படுத்துவது நெருப்பை என்பது பொது விதியாகி விட்டதே!

மகாபாரதத்தினை தயாரித்த பம்
 பாய் படமுதலாளியின் நோக்கம்
 புனிதத்தன்மையும் தெய்வாம்சத்
 தையும் உயர்த்திக்காட்டி ஆடை
 அணிகலன், மாயாஜால தந்திரக்
 காட்சிகள், சோடனைகள் என்
 பவை மூலம் மக்களை சொக்க
 வைத்து பக்திப்பரவசமுட்டி வியா
 பாரம் செய்வது என்பதேயாகும்.

89ம் ஆண்டில் இரு மொழி
 யில் தயாரிக்கப்பட்ட இத்தொடர்
 பிரான்சுக்கு இரண்டாண்டுகள்
 காலந்தாழ்த்தி ஒளிபரப்பப்படுவது
 ஏனென்று தெரியவில்லை.

இந்தியா ஒளிபரப்பிய மகா
 பாரத தொடரின்னிறும் பல்வேறு
 அம்சங்களில் வேறுபட்ட தன்மை

யும் குணாம்சமும் கொண்ட ஐசோப்பிய மொழி பேசுப இம் மகாபாரதம் பீட்டர் புருக். PEIER BROOK என்னும் 65 வயதான கலைஞனின் கைவண்ணத்தில் உருவாக்கம் பெற்றதாகும். மருந்து தயாரிக்கும் ரஷ்யனின் மசனாய் லண்டனில் பிறந்த பற்றர் புருக் ஒக்ஸ்பேட் பல்கலைக்கழகத்தில் தொழில் முறை நாடக இயக்குனராய் படித்து சான்றிதழ் பெற்றவர். 1970ம் ஆண்டில் இருந்து பாரிசில் வாழ்ந்து வரும் பீட்டர் புருக் அவர்கள் சர்வதேச நாடக ஆய்வு மையத்தினையும் INTERNATIONAL CENTER OF THEATRE RESEARCH நிறுவியுள்ளார். 'குரு', 'ரிஷி' 'முனிவர்' 'அறிஞர்' என பல்வேறு பெயர்களால் அன்புடனும் மரியாதையுடனும் அழைக்கப்படும் இவர் உலகில் வழங்கிவரும் புராதன இலக்கியங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் ஆழ்ந்த புலமையுள்ளவர். ஏழு மொழிகளைக் கற்றறிந்தவர்.

தற்போது ஆங்கில பெருங்கவி ஷேக்ஸ்பியரின் THE TEMPEST ஐ பிரெஞ்சு மொழியில் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

'மூலக்கதையில் மாற்றமின்றி நவீனப்படுத்துவதிலும் தன் எண்ணத்தை அவையூடே வெளிப்படுத்துவதிலும் வல்லமை மிக்கவர், ஒப்பிடத்தகுந்தவர் யாருமில்லை என விமர்சகர்கள் இவர் பற்றி குறிப்பிடுகின்றனர்.

அவரது மகாபாரதத்தில் இக் கலை வல்லமையை நாம் தரிசிக்க முடிகின்றது.

நாமெல்லாம் படித்த கேட்ட, கோமல்களில் பாகவதம் செய்யப் பட்ட மகாபாரதக் கதை தானே இது. ஆசியாவின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் வழங்கி வந்த இந்த இதிகாசத்தினை எத்துணை கலைத்துவத்துடன் ஆற்றலுடன் படைத்தளித்துள்ளார். சர்வதேச மயப் படுத்தியுள்ளார்.

மகாபாரதம் மனிதனின் ஆதி இலக்கியம் என கருதுகின்றார் பீட்டர் புருக் அவர்கள்.

ஒவ்வொரு காட்சியையும் மிகுந்த கலைநுணுக்கத்துடனும் கூரிய பார்வையுடனும் வரலாற்று உணர்வுடனும் அமைத்துள்ளார்.

கதையில் எந்த அம்சத்தையும் தன்கருத்துக்கு மாற்ற அவர் முனையவில்லை.

ஆனால் மகாபாரதம் - அவரது உயர் எண்ணங்களான - சர்வதேசியம், மனிதமூலம், நாகரிகவளர்ச்சி, மனிதகுடிப்பரம்பல் - என்பவற்றையெல்லாம் வெளிப்படுத்துகின்றது. என்ன ஆச்சரியம். இது என்ன கலை ஆற்றல். கதையின் பாத்திரங்களுக்கு நடிகர்களை தெரிவு செய்துள்ளமையே அவரின் எண்ணக்கருத்துக்களை முதலில் எமக்கு புலப்படுத்துகின்றன. மனிதமூலம் ஒன்றேயான போதும் மூன்று நிறங்களுக்குள் மனிதன் பிரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

பீட்டர் புருக் அவர்கள் இவ்விதிகாசத்திற்கும் இம்முன்று நிறங்களில் இருந்தும் - கறுப்பு, வெள்ளை,

மஞ்சள் நடிகர்களை தெரிவு செய்துள்ளார். பாரதக் கதையில் துரோணாச்சாரியார் பாண்டவர்களினதும் கௌரவர்களினதும் ஆசானாவார். பீட்டர் புருக் இப்பாத்திரத்திற்கு மஞ்சள் நிறநடிகரை தெரிவு செய்துள்ளார். ஆசியாவின் கிழக்குப் பகுதியில் வாழும் மங்கோலிய இன மஞ்சள் நிற மக்கள் (குறிப்பாக சீன, யப்பானியர்...) தற்காப்பு கவலைகள் அனைத்திலும் திறன்மிக்கவர்கள். துரோணரின் பாத்திரம் இப்பின்னணியிலேயே சித்தரிக்கப்படுகின்றது எத்தனை பொருத்தம்.

இப்படியே பாத்திரங்கள் அனைத்திலும் பீட்டர் புருக் தனது எண்ணத்தை மிக லாவகமாய் வெளிப்படுத்துகின்றார். பார்வையாளர்களில் சர்வதேசியத்தை தொற்ற வைக்கிறார். பாரதப்போர் தொடங்குகின்றது. 18 நாள் யுத்தம்-குருஷேத்திரம். ஒவ்வொரு நாள் யுத்தத்திலும் திறன்மிக்கவல்லாளர்கள் தலைமையேற்கின்றனர்.

பீட்டர் புருக் நாகரிக வளர்ச்சியை, காலஇடைவெளியை, மிக நயத்துடன் இதில் எமக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்றார். பாரதக்கதையில் மூத்தவர் பிதாமகர் என வர்ணிக்கப்படும் பீஷ்மர் கங்கையின் புத்திரன் என கூறப்படுவார். இவர் குருஷேத்திர யுத்தத்தில் தலைமையேற்கையில் 'பல்லக்கில்' அமர்ந்து போரிடுவர். இறந்தவர்களை சுமப்பது பாடை. உயிருடன் உள்ளவர்கள் பவனி வருவது பல்லக்கு. தேரும் வண்டியும் இக்

காலத்து வாகனம். பீஷ்மர் வீழ்க் கர்ணன் போருக்குத் தலைமையேற்பான். கர்ணன் குதிரைகள் பூட்டியதேரில் போருக்கு வருவான். அவைது தேர்ச் சக்கரம் மண்ணுக்குள் புதையும்.

இப்படியே ஒவ்வொரு காட்சியும், சம்பவமும் நகர்ந்து செல்லும். பட்டுப் பீதாம்பரங்கள், பொன்வாபரணங்கள், முடிக்கொடி செங்கோல் எவையுமின்றியே பாத்திரங்களை வேறுபடுத்தி பார்வையாளருக்கு அடையாளம் காட்டுகின்றார். கதர்நூல் சேலைகளும், சால்வைகளும், சட்டைகளும், வேட்டிகளும் பாத்திரங்களின் ஆடையலங்காரங்களாகி, மனித குணம்சங்களுடனும் உணர்வுகளுடனும் உலவுகின்றன. பாத்திரங்கள் தெய்வாம்சம் கொள்ளவில்லை. கதை முழுதும் உயர்வு நவீற்சியின்றி, மிகப்படுத்தினின்றி, இயல்பாய் பார்வையாளனுக்கு நெருக்கமாய் மகாபாரதம் படைக்கப்படுகின்றது.

கலையும் உணர்வும் கலந்த கலவையாக பார்வையாளர்களை வடிவத்துடன் ஒன்றித்து விடுகின்றனர். மானுடத்தின் மூல இலக்கியங்களில் ஒன்றெதைதான் கருதும் மகாபாரதத்தினை நவீன ஊடகத்தில் இணைத்து 'சர்வதேசமயப்படுத்தி' அடுத்த யுகத்திற்கும் கையளிக்கும் பணியினை முடித்துள்ளேன், என்ற பெருமிதத்தில் பீட்டர் புருக் என்னும் மாபெரும் கலைஞன் புன்முறுவல் பூத்து நிற்கின்றான்.

நன்றி: ஓசை

திருவிழாக் கூட்டத்தில் நான்

வாசுதேவன்

திருவிளா கூட்டமொன்றில்
அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளேன் ...
பறவைகளின் மெல்லிய ஒலிகளாலும்
துன்புறம் நானோ
ஒலிபெருக்கிகளின் சந்தைக்குள்
தூக்கி எறியப்பட்டுள்ளேன்!
நான் செல்லும் திசைக்கு எதிராய்
சாரிசாரியாய் சனத்திரள் வருகிறது ...
நாநூறு பேர்களை எதிர்த்த பிறகுதான்
நாலு அடிகளை முன்வைத்துள்ளேன்
ஐந்தாவதடியை வைக்கத் தூக்கினால்
ஆயிரம் பேர்கள் எதிரே உள்ளனர்
ஒரு ஏருமை மாடு
என்னை மோதி விழுத்தியது
எழ முயற்சிக்கையில்
இன்னொரு மாடு ஏறி மிதித்தது
வலியும் முனகலுமாய் கிடக்கும் என் மீது,
பொட்டு வைத்த மாடுகள்
கழுத்துப் பட்டி அணிந்த மாடுகள்
வெள்ளை மாடுகள்
கறுத்த மாடுகள்
என்றிவ்வாறு மிதித்துச் செல்கின்றன
எனினும் கைகளை ஊன்றி எழுந்து கொள்கிறேன்
நான் சேர வேண்டிய இலக்கோ
இன்னும் வெகு தொலைவில் தெரிகிறது
எதிரே
சாரிசாரியாய் சனத்திரள் வருகிறது ...
ஒரு குழந்தை மட்டும் எனக்குக் கையசைக்கிறது!

திரையில் கவிதை எழுதும் பாலு மகேந்திரா

— கே. எஸ். சிவகுமாரன் —

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பாலநாதன் மகேந்திரன் பெனடிக்ட் 40 களின் பிற்பகுதியிலும் 50 களின் முற்பகுதியிலும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த அமிர்தகழியில் தமது பெற்றோருடன் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தந்தையார் பாலநாதன், அவர் மாமனார் ரட்னயா போன்றவர்கள் கண்தத்தில் புலிகள். பாலநாதன் மாஸ்டர் வேட்டிசால்லை அணிந்துதான் பாடசாலைக்கு வந்து கணிதம் போதிப்பார். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக இருந்ததனால், கஷ்டமாக எனக்குப்பட்ட கணிதமும் அவர் போதனையால் இலகுவாகப் புரிந்தது. அவர் ஆங்கிலம் பேசினார் என்றால், பிபிளி உச்சரிப்பாகவே இருக்கும். மட்டக்களப்பில் பிரபலமான பள்ளிக் கூடங்களில் ஒன்றான அர்ச். மிக் கேல் கல்லூரியில் 1947 - 53 காலப்பகுதியில் நான் படித்து வந்தேன். எவது தம்பியார் திருக்குமாரனுடன் அதே கல்லூரியில் பெனடிக்ட் படித்து வந்தார். இருவரும் நண்பர்கள். இருவரும் சண்டை பிடிப்பார்கள். பெனடிக்ட் அப்பொழுது உயரத்தில் குட்டையாக இருந்தார். அவருடன் பழகும் சந்தர்ப்பம் 1954 - 1964 காலப் பகுதியில் கிடைக்கவில்லை.

1964 அளவில் ஒரு நாள் வாரித்தம்பி, சச்சிதானந்தம் போன்ற சில இளைஞர்கள், கொழும்பிலே என்னுடன் அறிமுகம் செய்து கொண்டார்கள். அவர்களில் ஒருவராக இந்த பெனடிக்டும் இருந்தார். இப்பொழுது இவர் உயரமாக இருந்தார். நெளிநெளியான தலைமயிர். குறுகுறுத்த பார்வை. முன்னர் செய்த குறும்புகள் யாவுமின்றி சுயநம்

பிக்கையுடன் காணப்பட்டார். இவர் யார் என்று கேட்டபோது, பால நாதன் மாஸ்டரின் மகன் மகேந்திரன் என்றார்கள் ஏனைய நண்பர்கள். அடையப்பா இவரா, அவர் என்று வியந்துபோயிருக்கையில் தாம் ஒரு பத்திரிகை நடத்தப்பாவதாகவும் கட்டுரை வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். 1959 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தமிழ் நாட்டில் "எழுத்து" "சரஸ்வதி," "தீபம்," "தமிழ் சினிமா" போன்ற பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றிலே சில இதழ்களில் நானும் எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். அக்கட்டுரைகளைத் தாம் படித்தாகக் கூறிய இந்த இளைஞர்கள் என்னை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தினார்கள். விளையாட்டுகளில் தனது திறமையைக் காண்பித்து வந்த பெனடிக்ட் 10 வருடங்களுக்குள் தரமுள்ள இலக்கியப் பத்திரிகைகளைப் படித்து வருகிறார் என்று அறிந்ததும், அவர் வயதில் என்னைவிட இளையவராயிருந்தபோதும் ஒரு மதிப்பு ஏற்பட்டது.

● சத்தியஜித்திராய் கூறியிருப்பது போல கேட்கப்படாத இசையாகத் திரைப்பட இசை இருத்தல் வேண்டும்.

● அர்ச்சனா எனது வழிகாட்டலின் பேரில் தொழிற்படும் சிரியசான திரைப்பட மாணவி.

"தேனருவி" என்ற அவர்களின் பத்திரிகையில் நான் எழுதச் சம்பந்தித்தேன். பிரபல எழுத்தாளர்களான எஸ். பொன்னுத்துரை "தீ" என்ற நாவல், கே. டானியலின் 'டானியல் கதைகள், 'மற்றும் 'குங்குமம்' போன்ற திரைப்படங்களின் விமர்சனங்களைத் "தேனருவிக்கு எழுதிக் கொடுத்தேன். அவை பிரசுரமாயின. மகேன்" என்ற பெயரில் சில எழுத்தாளர்களை அவர்களின் புகைப்படத்துடன், பாலு மகேந்திரன் அறிமுகப் படுத்திவந்தார். "வடிகால்" என்ற சிறுகதையை எழுதினார். புகைப்படக்கலையில் நாட்டம் செலுத்திவந்தார். கலை இலக்கியங்களில்நன்கு பரிச்சயம் பெற்றவராக வளர்ந்து கொண்டிருந்த பாலு மகேந்திரன், நில அளவைத் திணைக்களத்தில் படவரைஞராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தார். பின் அவருடன் தொடர்பு அற்றுப் போய்விட்டது. சில வருடங்களுக்குப் பின் அவரை மட்டக்களப்பு கொழும்பு ரயிலில் சந்தித்தேன். அவர் திருமணமாகியிருந்தார். பூனே திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்று வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

இன்னும் சில ஆண்டுகளில் கொழும்பு கமலாலயம் கலைக் கழகத்தின் ஆதரவுடன் பின் "கோட்டையிலிருந்து ஒரு நோக்கு என்ற குறும்படம் ஒன்றை கொழும்பு சுவோய் தியேட்டரில் காண்பித்தார்.

அதன் பின்னர், சில ஆண்டுகளின் பின் தமிழ் நாட்டில், தலை சிறந்த ஒரு நெறியாளர் கலைத்துவமான படங்களை எடுத்துவருவதாகப்

பத்திரிகைகளில் படித்தோம், அவர் பெயர் பாலு மகேந்திரா என்றும் அறிந்தோம். அதற்குப்பின் 1990 ஆம் ஆண்டில் பல முயற்சிகளின் பின்னர் சாலிகிராமம் என்ற இடத்தில் உள்ள அவருடைய வீட்டில் அவரைச் சந்தித்தேன். மிகவும் நிதானமாக, ஆழமாக, அழகான ஆங்கிலத்தில் அவர் உரையாடினார். இந்தியாவின் தலைசிறந்த புகைப்படக் கலைஞராக விளங்கும் பாலு மகேந்திரா என்னையும் ஒரு படம் பிடித்துத் தந்தார். அதனையே “Aspects of Culture in Sri Lanka” என்ற எனது ஆங்கிலப் புத்தகத்தின் பின் அட்டையில் பிரசுரித்தேன். பிறிதொரு தடவை அவரைச் சந்தித்த பொழுது, தமது வீட்டில் எனக்குக் காலை உணவு தந்தார். அவருடைய துணைவியாரும், மகனும் கூடவே இருந்து உபசரித்தார்கள். அதன் பின்னர் பாலு மகேந்திராவை ஓரிரு தடவைகள் சர்வதேசத் திரைப்பட விழாக்களிலே சந்தித்து உரையாடினேன். கடைசியாகச் சந்தித்தபொழுது அவருடைய “மறுபடியும்” படம் வெளியாகியிருந்தது. பிரபல எழுத்தாளர்கள் எஸ். கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன், எஸ். தம்பிராசா ஆகியோர் சகிதம் அவரைச் சந்தித்தபொழுது, அப்படத்தில் நடித்த புதிய நடிகையை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார்:

நடிகை ஷோபா மறைந்த பொழுது, “குழுதம்” பத்திரிகையில் அவர் எழுதிய கட்டுரைத் தொடர், பாலு மகேந்திராவின் எழுத்து வன்மைக்கும், நளினத்திற்கும் ஒரு நல்ல எடுத்துக் காட்டு.

★ ★ ★

தொடருவது, பாலு மகேந்திராவுடன் நான் ஆங்கிலத்தில் நடத்தி “The Island” பத்திரிகையில் வெளிவந்த நேர்காணலின் சாராம்சம்:
கேள்வி : ஒரு படத்தின் காட்சியை அல்லது காட்சிக் கோவையை எவ்வாறு நீங்கள் படம் பிடிக்கிறீர்கள்?

பதில் : எனது எழுத்துப் பிரதியின் தேவைகள் அல்லது நான் மனதில் வைத்திருக்கும் காட்சியின் தேவைகளின் ஆணைக்கேற்ப ஆக்க பூர்வமான தீர்மானம் ஒன்று எடுக்கப்படுகிறது. படுக்கை அறையுள் ஒரு காட்சியை எடுக்கப்போகிறேன் என்று வைத்துக் கொள்வோம்து இரவிலேயே காட்சி இடம் பெறுவதாக நான் பொதுவாகத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். அக்காட்சி இரவில் இடம் பெறுவது என்று தீர்மானித்தபின், எவ்விதமாக நான் ஒளியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று என்விருப்பப்படியே அவ்விதத்தை நான் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அதேவேளையில், காட்சியின் பொருத்த முடைமைக்கேற்ப ஒளி அமையவேண்டும். இதுவே, எழுத்துப் பிரதி தொடர் பாண எனது பார்வையாகும். முன்பின் யோசியாமல், நான் காட்சியை அமைப்பதில்லை. நன்றாகச் சிந்தித்த பின்னரே, சூழல், பொருத்தமுடைமை, காட்சியின் தன்மை போன்ற

வற்றைக் கருத்திற் கொண்டே காட்சி இடம் பெறும். எனவே கருத்தை சினிமாமொழி பெயர்ப்பதில் படப் பிடிப்பு மிகவும் முக்கியம் பெறுகிறது. வர்த்தக ரீதியான படங்களில், மின் விளக்கு அல்லது விளக்கு எரிந்தால் மாத்திரமே இராக் காட்சி என்று நாம் அனுமானிக்க முடிகிறது. எல்லாம் எரியாவிட்டால், இரவுக்காட்சி, பகல் காட்சி எல்லாமே ஒன்றாகத்தான் இருக்கும்.

கேள்வி : வர்த்தக சினிமா, பிரதான நீரோடை சினிமா, இடைநிலை சினிமா, சிறுபான்மையினர் சினிமா - இவற்றின் விளக்கம் என்ன?

பதில் : பிரதான நீரோட்டத்தில், அதிக வசூல் பெறும் படங்கள் பொதுவாக வர்த்தக சினிமா எனப்படும். கூடிய சீக்கிரம் பணம் சம்பாதிக்கவோ, அதிகப்படி பணம் திரட்டவோ மேற்கொள்ளப்படும் வர்த்தக ஏற்பாடுகள் திரைப்படத்தயாரிப்புக்கு அடிப்படையாகின்றன. போட்ட முதலைத் திருப்பி எடுக்க வேண்டும். கலைப்படம் முற்றாகவே சமரசம் செய்வதை மறுப்பது. வர்த்தகத் தேவைகளிருந்து விடுபட்டது இடை நிலை சினிமா, வர்த்தக சினிமாத் தேவைகளுக்கு இடங் கொடுக்காவிட்டாலும், முழுக்கமுழுக்கக் கலைப்பாங்கான படமும் அல்ல. இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் உள்ளது. சிறுபான்மை சினிமாவில் நெறியாளர் தமது கூற்று ஒன்றை விளக்க சினிமா பயன்படுத்தப் படுகிறது. தமது கருத்தோட்டத்தை ஆக்கத்திறன் அடிப்படையில், பகிர்ந்து கொள்ள பார்வைாளரரை நெறியாளர் அழைப்பதை சிறுபான்மை சினிமா எனலாம்.

கேள்வி : திரைப்பட உருவாக்கத்தால் நெறியாளரே மிக முக்கியமானவர் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

பதில் : அவ்விதமாகச் சிந்திப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். சினிமா என்ற ஊடகத்தின் ஆசான், எஜமான் நெறியாளரே. கட்டிடத்திற்கான நிர்மாணப் படத்தை வரைந்தவுடன் அவன்பணி முடிகிறது. ஆயினும் திரைப்படக் கதைப் பிரதியை எழுதுவது என்பது வேறு, அதனைத் திரைப்படமாகப் படம் பிடிப்பது என்பதுவேறு. ஆக்கபூர்வமான நெறியாளருக்கு படக்கதைப் பிரதி ஓர் உந்துசக்தி மாத்திரமே.

கேள்வி : திரைப்படத்தில் நடிப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும்?

பதில் : நடிகர்கள் நடிக்காமல் இருக்கும் பொழுது நெறியாளரும்,

ஒளிப்பதிவாளரும் ஒரு காட்சியை படம் பிடித்துள்ளார்களோ என்று பார்வையாளர் ஐமிச்சப்படும் பொழுதும், அங்கே தமது நடிப்பு படம் பிடிக்கப் படவில்லை என்று நடிகர்கள் கருதும் வேளையிலும் மிகவும் உயர்ந்த நடிப்பு இடம் பெற்று விடுகிறது:

கேள்வி : பல "ஷொட்களை" எடுத்துப் பின்னர் 'எடிட்' பண்ணு வீர்களா அகிலது வழக்கத்திலேயே 'சிங்கிள் டேக்' காகவே எடுத்துக் கொள்வீர்களா?

பதில் : படம் பிடிக்கப்படும் பொழுது, நான் பயன்படுத்தப் போவ தில்லை என்ற ஷொட்களை எடுக்கமாட்டேன் "ஸ்கிரிப்ட்" டிலேயே முக்கிய வெட்டுக்களைச் செய்து விடுவேன். அங்கீ கரிக்கப்பட்ட எழுத்துப் பிரதியையே நான் படம் பிடிப் பேன். நான் முன் கூட்டியே திட்டமிட்டு விடுவேன். கூடிய அளவு சிக்கனமாகவும், பொருத்தமானதாகவும் உருவாக்கு வேன். தாக்கமானமுறையில் பரிவர்த்தனை செய்யவேண்டும் என்றால் எளிமை அத்தியாவசியமானது.

கேள்வி : படப் பிடிப்பை ஆரம்பிக்கு முன்னர் நடிகர்களிடம் எப்படி நடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுப்பீர்களா?

பதில் : "ஸ்கிரிப்ட்" டில் அவரவர்க்குரிய பகுதிகளைக் கொடுத்து விடு வேன். நான் அவர்களுக்கு எதனையும் விளங்கப்படுத்துவ தில்லை. நான் நெருக்கமாகப் பழகும் நடிகர்களிடம் மாத்தி ரம் கதைப்போக்கு எது என்று போக்கோடு போக்காக கூறி வைப்பேன். அர்ச்சனாவுக்கு மாத்திரம் எழுத்துப் பிரதியை வாசித்துக் காட்டுவேன்; ஏனென்றால் எனது வழிகாட்டலின் பேரில் தொழிற்படும் 'சீரியசான' திரைப்படமாணவி அவர். ஏனையவர்களைத் தங்கள் கற்பனைக்கு ஏற்ப, எது எதிர் பார்க்கப்படுகிறது என்ற என் விளக்கத்தைத் தாம் பொருள் கொண்ட விதத்தில் வெளிப்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள் வேன். ஒவ்வொரு "சீக்குவன்" சிலும், நடிகர்கள் கொடுத்த விளக்கம் (வெளிப்பாடு) சரியானதா என்பதை நான் தீர் மாணிப்பேன். மனதால் தீர்மானமெடுக்கும் பொழுது நடிக ரின் பங்களிப்பும் கலந்துரையாடப்பட்டு இறுதி முடிவு எடுக்கப்படுகிறது.

கேள்வி : திரைப்படங்களில் பின்னணி இசை எப்படி இருக்கவேண்டும்?

பதில் : சத்தியஜித் ராய் கூறியிருப்பது போல கேட்கப்படாத இசை யாகத் திரைப்படப் பின்னணி இசை இருக்கவேண்டும்.

இடைநிலையிலுள்ள படங்கள் பின்னணி இசையை நன்கு பயன்படுத்துகின்றன. கதையுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாக பின்னணி இசையிருக்கவேண்டும். பாத்திரத்தின் தன்மையைப் பலப்படுத்தவும் பாத்திரத்தைப் பார்வையாளர் புரிந்து கொள்ள உதவும் விதத்திலும் பின்னணி இசையிருக்க வேண்டும். எனது படங்களில், நான் ஒரு நாளும் உதட்டால் பாடும் பாடல்களைச் சேர்ப்பதில்லை. எனது பாத்திரங்கள் வாயைத்திறந்து பாடுவதில்லை. பின்னணியிலேயே பாடல்கள் எனது படங்களில் ஒலிக்கும். இந்தியாவில் 90% மானவை படம் பிடிக்கப்பட்ட நாடகங்களும், பாடல்களுந்தான்!!

★

பாலுமகேந்திரா திரையில் கவிதை எழுதும் ஓர் அழகியல் வாதி மாத்திரமல்லர், மனித உணர்வுகளையும், விழுமியங்களையும் மதிக்கும் ஓர் ஆய்வறிவாளருங் கூட.

மழை

நட்சத்திர தாரகைகள்
 பூமிக்கு வழங்கிய
 நன் கொடை முத்து
 அலையும் ஆன்மாக்களின்
 அவலக் கண்ணீர்த்துளிகள்
 சூரிய தேவன் போரில்
 இறந்ததால்
 வழியும் குருதித் துளிகள்
 வானத்து தேவதையின் கூந்தலில்
 குடிய மலர்களில் இருந்து
 வழியும் தேன் துளிகள்
 மகா முனிவர்கள் மேலோகத்தில்
 குளிக்கும் போது சிந்திய நீர்த்துளிகள்
 இறைவன் துப்பிய எச்சில்
 இந்த மழை.

ம. சுனர்ந்திணி
 திருகோணமலை.

ஆத்திரம் தீர்த்த அலை

முகமட் அபார்

கடலலைகள் பொங்கி எழுந்து
தலையால் அடித்துக் கொண்டது தரையில்!

நண்டுகளும், ஊரிகளும்.
தலைவேறாய்,
கால்வேறாய்
இந்தக் காலத்து
மனித பிணத்தைப் போல் கிடந்தது.

ஊரெல்லாம் பயங்கரம்
உயிரெல்லாம் ஒரே அடக்கம்
கடலலைகள்
பொங்கி, பொங்கி சீறியது.

நமது பட்டாளங்களைப் போல்
கொம்புகளை நீட்டிக்கொண்டு
தேசத்தை எட்டிப்பார்த்தன
இரண்டு கடல் உயிரினங்கள்.

நேற்று-
முட்டையிட்டு சென்ற
கடலாமையின் முட்டைகளை
சுறாவும்-
திருக்கையும்
கொட்டைப்பாக்கைப் போல்
பிடித்து பிடித்து
அங்குமிங்கும் எறிந்தன:

என்-
காதலியின் அலறல்
கடலலையோடு சேர்ந்து
அடிக்கடி என்னையும் அரட்டியது.

அழிவு, அழிவு என
கத்தித் திரிந்த
ஊர் காகங்களோடு சேர்ந்து
நானும் கத்திக் கொண்டேன்.

போர்க்கொடிகள்

செல்வி. சசிகலா சுப்பையா,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

பூங்கொடிகள் அல்ல நாங்கள்
போர்க்கொடிகள்;
ஆர்த்தெழும் அலைகடல்
அடங்காத புயற்காற்று
ஆற்றல் கொண்டெழுந்து
அணை உடைக்கும் பெரு வெள்ளம்,
மாற்றம் காண எழும்;
மாதரணி.

சரித்திரமே நில் எங்கள்
சாட்சியத்தை பதிவு செய்
பெண் இனத்தை அடிமை கொண்டு
பெரும் பயனை உண்ணுகின்றோர்
எண்ணம் இனியும் ஈடேறா,
என்று எழுதி வை.

'தாயே' என்றழைத்துத்
தாளங்கள் போட்டெம்மை
நாயே போல் நடாத்தும்,
நயவஞ்சகம் நாமறிவோம்;
பெண் அவள் பேயென்றும்
பெரும் பீடை நோயென்றும்
முன்னோர் எழுதி வைத்த
மூடச்சாத்திரங்கள்
தன்னை எரிக்கத்
தணல் எடுத்துச் செல்லும்
பெண்கள் படை யென்று
எங்கள் பெயரெழுது.

மண்ணறைத் தாலாட்டு

கவிஞர் ஞானமணியம்

மண்ணிலுயி ருள்ளவரை மதிப்புமில்லை
மன்னுதமிழ்ப் பாவலர்க்குச் சிறப்புமில்லை
மண்ணறையி லன்னவர் உறங்கும் போது
மாந்தரிவர் தாலாட்டையோ மறப்பதில்லை!

நாட்டிலவர் நல்லபுகழ் ஈட்டுங் கலைஞர்
நந்தமிழுக் கின்பவளம் ஊட்டுங் கவிஞர்
பாட்டிலவர் பண்டிதராய்ப் பாடும் புலவர்
பாளுலகப் பாராட்டுக்கள் கேட்டாரில்லை.

பாடுமிசை மீனகத்தின் பண்புத் தணையர்
பணையாமும் மானிலத்தின் பாசப் பிரியர்
மோடுவரை வாழும்மலை வம்சத் துணைவர்
மூச்சணையும் முன்னிதயங் குளிர்ந்ததில்லை.

காரதனிற் பயணமிவர் செய்தாரில்லைக்
கால்நடையிற் பணிபுரிந்து கண்டாரெல்லை
தேரதனிற் பவனிவரும் கண்ணன் தாஸர்
செகத்தின ருவப்பதையோ கண்டாரில்லை.

மாதவனின் கீதைமறைப் பொருளுணர்ந்தார்
வழுத்தியதை வண்ணப்பா வடித்தெடுத்தார்
ஆகரவைத் தேடியலைந் திலவே காத்தார்
ஆயினுமால் ஆசியுடன் அருளிச் செய்தார்!

புகழேந்திப் புலவனிவன் தானோவென்று
 புகழாரம் பாடியொரு கவிஞன் சொன்னான்
 புகழேந்திப் புவியரங்கில் நின்றபோதே
 புண்ணியரை எண்ணியவர் இங்கேசிலரே.

எங்கள்மணித் திருநாடென்று ஏற்றுஞ் சீலர்
 ஏந்தலவர் என்றுசிலர் போற்றிச் சொல்வார்
 மங்களநற் தொண்டரென மகிழ்ந்து சொல்வார்
 மற்றவரோ பற்றிலர் மறந்தே செல்வார்.

நாவுக்கு அரசர் திருத் தாழ் திறந்தார்
 நந்தேசப் பதிகள்பல தாம் திறந்தார்
 பாவுக்கு அரசரிவர் பரிபாலித்தார்
 பந்தமுறும் பக்தர்தமைப் பார்த்தாரில்லை.

உள்ளதையும் நல்வதையும் உரைத்திட்டாரே
 ஒன்றுகுலம் ஓரிறைவன் எனவிண்டாரே
 வள்ளலெனக் கல்விநலம் வழங்கினாரே
 வாழும்வரை வாழ்த்தியினம் வரக்கண்டாரோ...?

கண்டதுவுங் கேட்டதுவுங் கவிதையாகிக்
 கலையேடாம் “உதயம்” தன் இதழிலேறி
 விண்டமரக் கலைஞர்நிலை விம்மி விம்மி
 ள்ரையகின்ற சேதியிது வியப்புக் காணீர்!

பாரதி அமரத்துவம் அடைந்த பின்னரே அகில உலகமும்
 அவனைப் பாராட்டத் தொடங்கியது. அவனுக்கு மண்ணை
 றைத் தாலாட்டுக்கள் பாடத் தொடங்கியது. அதனாற்
 தான் அவனை “மகாகவி” என்று அழைப்பதிலும் பார்க்க
 “அமரகவி” என்று அழைப்பதிலேயே இந்த பூவுலகம் பூரிப்
 படைகின்றது.

- பாரியல்

திலோத்தமா

ஆங்கிலவழி தமிழாக்கம்:
அன்னலட்சுமி இராஜதுரை

அங்கொன்றும் இங்கொன்று மாய் ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் திடீர் நிகழ்வுகள் தோன்றுகின்ற கணங்கள் வருகின்றன. அப்போது ஒரு கண் இமைக்கும் நேரத்தில், எங்களது எல்லாக் கணக்குகளும், ஒழுங்குகளும் மாற்றம் கண்டு விடுகின்றன. வடக்கு மேற்குப் பாயும் ஆறு, திடீரென்று, தெற்கு நோக்கிப் பாய்கின்றது. எந்தவித எச்சரிக்கையும் இல்லாமலே பனி மூடிய மலை இடிந்து ஆழ்ந்து அகன்ற குழியாகி விடுகிறது. சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் இந்த மாதிரி விடயங்கள் நடந்தேறி விடுகின்றன. இந்தமாதிரி அனுபவங்கள் ஏற்பட ஒருவர் ஒரு வீரனாகவோ அல்லது பாவியாகவோ இருக்க வேண்டியதில்லை.

நக்குல் நந்தி ஒரு சாதாரண மனிதன். அதே போல அவரது மகன் கோகுலும். கல்லூரியில் படித்து பட்டதாரியான பின்னர் அவன் ஏனைய இளைஞர்களைப் போலவே சீட்டு ஆடிக்கொண்டும், அமைச்சுர் நாடகங்களில் பங்கு பற்றிக் கொண்டும், அரசியலைப் பற்றி விபரிப்பது அல்லது இலக்கியத்தைப்பற்றி விவாதிப்பது போன்றவற்றிலும் தனது நேரத்தினைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தான். சுருக்

கமாகச் சொன்னால் அவன் சோம் பேறித்தனமாகப் பொழுதைக் கழித்தான் என்பதுதான்.

எல்லா இளைஞர்களுக்கும் வருவதைப் போலவே, கோகுலுக்கும் பலர் திருமணம் பேசி வந்தார்கள். கல்யாணச் சந்தையில் அவனக்கு நல்ல கிராக்கி இருந்தது. பின் என்ன, பட்டினத்தில் மூன்று மாடிகள் கொண்ட வீடு, வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும் அவனது தந்தையின் வியாபாரம், அவனது தாயின் குடும்பத்தின் காணிபூமிகள் இவையெல்லாம் இருக்கின்ற போது கோகுல் தனது வாழ்க்கைக்காக ஒரு போதும் உழைக்கத் தேவையில்லை.

அவனுக்குள்ள வசதிக்கு, அவன் விரும்பினால், தனது வாழ்க்கை முழுவதுமே நாடகத்தை ஒரு பொழுது போக்காகக்கொண்டு 'ராஸியா' என்ற பாத்திரத்தில் அதி உன்னத நிலைக்கு உயரலாம்.

திருமணப் பேச்சுக்கள் வந்து கொண்டே இருந்தன. அவனுடைய தந்தை நக்குல் நந்தி உலக அனுபவம் நிறைய உள்ளவர். அவர் ஒரு பெண்ணினுடைய ஜாதகம், குடும்பப் பின்னணி, தோற்

றம், சீதனம் போன்ற விடயங்களை எல்லாம் சீர் தூக்கிப் பார்த்தபின், அவர் அந்தப் பெண்ணை மகனுக்கு ஏற்ற மணப்பெண்ணாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவளது மறு பெயர் நிலு. உண்மைப் பெயர் திலோத்தமா.

பழைய நாகரீக மனிதராக இருந்த திருவாளர் நந்தி, அந்தப் பெண்ணைப் பார்ப்பதற்கு மகனை அழைத்துச் செல்லவில்லை. அதற்குப் பதிலாகத் தாமே சென்று, ஆமோதித்து விட்டார். கோகுலுக்கு அவளது பெயர் பிடித்துப் போய்விட்டது காவியத்தில் வருகின்ற வானத்துத் திலோத்தமை என்ற அழகிய பெண்ணுருவை அவன் கற்பனை செய்தான். அவன் அவளது கற்பனையில் மிதந்தான்.

அவளை நேரில் பார்த்த போது அவன் அதிர்ச்சியடைந்தான். அவனுடைய திலோத்தமை இவளா? அவன் கறுப்பாகவும், உருளையாகவும் இருந்தான்.

அவளது கண்கள் சிறியனவாக இருந்தன அதில் நாணமும் பயமும் தெரிந்தன. ஆனால், சங்குகளின் எதிரொலிக் கூச்சலிலும், பெண்களின் காதைத் துளைக்கின்ற மூச்சு சொலியிலும், பீங்கான்களின் ஒலியிலும் அவன் அவளைத் தனது மனமார் ஏற்க வேண்டியதாயிற்று.

அவனுடைய தந்தை நக்குல் நந்தியின் ஏமாற்றமும் குறைந்ததல்ல. அவர் எண்ணியது போல், பெண்ணின் தந்தை ஒரு நேர்மையான மனிதரல்ல. ஓயாமல் தன்

கைகளை முறுக்கிக்கொண்டு, திரும்பிச் சடங்கின் போது, நல்லவரைப் போல் இளித்துக்கொண்டு திரிந்தாலும் எந்தவொரு வாக்குறுதியையும் அவர் நிறைவேற்றவில்லை. சீதனப் பணத்தைக் கொடுக்கின்ற போது முழுத்தொகையும் தரத்தன்னால் அப்போது முடியவில்லை என்றும், மிகுதியைப் பின்னர் தருவதாகச் சொல்லியும் குறைந்த தொகையையே கொடுத்தார்.

மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் அவர் கொடுத்த பரிசுப் பொருட்களும் தரங்குறைந்த பொருட்கள்தான். அவளது சிவப்பு தலை முக்காட்டுத் திரைத்துணியும் சாயம் போனது. கையில் கடிசாரம் இருக்கவில்லை. ஒன்றுக்கு கல்கத்தாவில் "ஓடர்" கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் வந்து சேரவில்லை. மோதிரமும் தங்கமோ, இல்லையோ, யாருக்குத் தெரியும்? அது பித்தளை போலத் தெரிந்தது.

ஓர் ஏமாற்றுக்காரனுடன் அவர் உறவுப் பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிவிட்டார்? தலையை ஆட்டிக் கொண்டும், அருவருப்பான சிரிப்புடனும் கைகளைப் பிசைந்தபடி சொல்வதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டும் இருந்தார்.

நக்குல் நந்தியின் கோரிக்கைகள் கொஞ்சம் கூடுதல்தான். அப்படி அவர் கொடுக்காதவரை இந்த அழகற்ற, தடிப்பான கறுப்புப் பெண்ணை ஏன் அவர் தனது பருமகளாக ஏற்க வேண்டும்? ஒவ்வொன்றுக்கும், நீதியானதும், தகு

தியானதுமான ஒரு விலை இருக்கிறது. உண்மையாக, என்ன குழப்பமோ இது! அடக்கமும் மரியாதையும் உள்ள ஒரு மனிதன் இப்படி அவருக்குச் செய்வான் என்று யார் எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்?

தவிர்க்க முடியாதபடி கோகுலின் தாய் திருவாளர் நந்திக்கு நல்ல ஏச்சுக்கொடுத்தார். கோகுலின் தந்தை மூப்படைந்த அடையாளத்தைக் காட்டுகிறார், என மீண்டும் மீண்டும் சொன்னார். அவரைப் போன்ற குணாதிசயங்கள் உள்ள ஒரு மனிதன் அவனுடைய மகனுக்கு மணமகள் என்று இப்படி ஒரு பெண்ணை எப்படிக் கொண்டு வருவார்? வெட்கக்கேடு!

நக்குல் இந்த வேதனையில் இருந்து தான் தப்பிக் கொள்வதற்காக பொய் சொன்னார்.

“நான் பார்த்தது இந்தப்பெண்ணை அல்ல. அவள் சிவப்பி, நல்ல முக வெட்டு. அழகான உடல்வாகு. அவளுக்கு நிறையத் தலைமயிர் இருக்கும். அந்த ஆள் ஒரு ஏமாத்துக்காரன். தந்திரசாலி. என் மகனுக்கு நான் இன்னொரு கல்யாணம் கட்டி வைப்பேன்” என்றார். அந்த விஷயத்தில் அங்கே மாறுபாடு இல்லை: அதற்கு கோகுலும் தயாராக இருந்தான்.

என்றாலும், திலோத்தமாவைத் தெரிய வந்ததும், அவளில் ஏதோ ஒன்று இருப்பதை கோகுல் கவனிக்கத் தவறவில்லை. நிலு ஒரு நல்ல பெண். கத்தரிக்காய் மாதிரிக் கறுப்பாயும், அத்தோடு அதிகம் தலை

முடி. இல்லாமல் இருந்த போதும், அவளது முகத்தில் நல்லதன்மைகள் அச்சிட்டாற்போல் பளிச்சிட்டன. அவள் அவளிடம் கதைப்பதற்கு பெரும் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. அவளது விழிகள் பெரும் ஆச்சரியத்தைத் தருவதாக இருந்தது.

அவள் மீதும் அவளது தகப்பன்மீதும் விசப்பட்ட அவதூறுகள் எல்லாவற்றையும் அவள் எதிர்க்கவில்லை. பருவ காலத்தில் மழை பெய்தாலும், காலையில் சூரியன் உதித்தாலும் அது அவளைத் தாக்குவதில்லை என்பது அவளது உள்ளத்தில் படவில்லை. அவளது திருமணத்தைப்பற்றி சில தகராறு அவளை ஏன் தடுமாறச் செய்ய வேண்டும்? அது வழமையானது.

தன்னைப்பற்றி நக்குல் நந்தி கூறியபொய்குறித்து அவள் விரும்பி இருந்தால் எதிர்த்திருக்க முடியும். ஆனால் அவள் அப்படிச் செய்ய வில்லை. அவள் மௌனமாகவே இருந்து கொண்டாள். கோகுலைப் போன்ற ஒரு கணவனைப் பெற்றதற்கு நன்றி உள்ளவளாக இருக்க வேண்டும். அங்கு எதிர்க்கவோ அல்லது எதிர்க்குற்றம் சாட்டவோ என்ன தேவை இருந்தது. ஒரு தற்செயல் அதிஷ்டத்தினால், சொர்க்கம் என்று கருதக் கூடிய ஒரு மகிழ்ச்சிக்கு வந்துவிட்டோம் என உணர்ந்திருந்தால் கோகுலுக்கு தான் தகுதியில்லை. அவனுக்கு தான் உரிமை இல்லை என்று அவள் அறிந்து இருந்தாள். சண்டையிடுவதன் மூலம் தனது மகிழ்ச்சியை இழந்துவிட அவள் விரும்பவில்லை.

நான் திரும்பவும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றான் கோகுல்.

நிலு அமைதியாக இருந்தாள் "பதில் கூறுவதில்லையா?" "அந்த மாதிரி. விஷயங்கள் இந்துக்குடும்பங்களில் நடக்கின்றன"

"நீ அதுகுறிந்துக் கவலைப்படவில்லையா?"

"நான்?... இல்லை" என்றவள் சிறிது நேர மௌனத்தின் பின் 'அப்படி நான்கவலைப்பட்டாலும், நீங்கள் மகிழ்சியாக இருந்தால், நான் அதைப் பொறுத்துக்கொள்வேன்' என்றாள்.

ஒருவரிடம் ஓடிப்போனது? எந்தவொரு மோகத்தில் இருந்தும் விலக்கிக்கொள்ள அவனுக்கு ஒரு வருடம் போதுமானது. நிலுவுக்கு இருக்காலம், அவள் படிக்காதவள், பாடும் திறனில்லை. பண்பாடுகளும் இல்லை. அவளுக்குள்ள ஒரே ஒரு கொடை எருமைமாடுபோல்வேலை செய்வாள். அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் நிறையப் பாத்திரங்களைத் தேய்த்துக் கழுவுவாள். குளியல் குவியலாக துணிமணிகளைத் துவைத்துப் போடுவாள்.

குசினிக்குள் நுழைய அவனது தாய் அவளை அனுமதிக்க மாட்டாள். ஆகவே வெளியில் செய்யக் கூடிய வேலைகள் எல்லாவற்றையும் செய்வாள். எப்போதும் தான் சுறுசுறுப்பாக இருக்கப் பார்த்துக் கொள்வாள். சந்திரன் உதயமாகி விட்டது அல்லது மரங்களில் புறாக்கள்

அழைக்கின்றனவா என்றெல்லாம் பார்க்க அவளுக்கு ஒருபோதும் நேரம் இருந்ததில்லை.

கனவுலகிலும், கவிதா உலகிலும் நாட்டம் கொள்ளும் இயல்புள்ள, நாடகக் கலையில் ஆர்வம் கொண்ட கோகுல் உற்சாகம் குன்றியவனானான். கடைசியில் அவன் கையை விட்டு விட்டான். எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் ஒரு வேலைக்காகப் பெண்ணைக் காதலிப்பது?

வங்கிகள்

நமக்குப் பணம் தேவையில்லை என்பதை நாம் நிரூபித்தால் எமக்குக் கடன் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும் இடம்.

பாப்ஹோப்

நக்குல் நந்தி தனது புதிய உறவுக்காரர்களுடன் பெரும் ஆத்திரத்தோடு இருந்தாலும், மேலும் ஒரு இரண்டாவது கல்யாணமும் செய்து வைக்கின்ற விஷயத்தை ஒருபோதும் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. தன்பாட்டிற்கு ஒரு கல்யாணப்பேச்சைத்துவக்குவது கோகுலுக்கு கஷ்டமாக இருந்தது. ஆனால் ஒருநாள் ஒரு வாய்ப்பு அவனுக்கு வாய்த்தது.

'சந்திர குப்தா' நாடகத்துக்கு ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. செலுக்காய் மற்றும் அன்ரி கோனஸ் பாத்திரங்களுக்கு நடிகர்

கள் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆனால் ஆடை அணிகள் இருக்கவில்லை. அவற்றினை கல்கத்தாவுக்குப் போய் வாங்கி வரும் பொறுப்பு கோகுலிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

புகையிரத நிலையத்தில் அவன் டிக்கட்டை வாங்கிக்கொண்டிருந்த போது, கூட்டத்தில் இடிபட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு வயோதிப மாதைக் கவனித்தான். தவது மூட்டை முடிச்சுகளையும் பார்த்துக்கொண்டு அதேவேளை டிக்கட்டையும் அவ்வால் வாங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்தது. குழுமிநின்ற மக்கள் அவளைப் பின்னேதள்ளி விடுபவர்களாக இருந்தனர். அவன் அவளுக்கு டிக்கட் வாங்கிக்கொடுத்தான். அவளும் கல்கத்தாவுக்குத் தான் போகவிருந்தாள்.

பிரயாணத்தில் அவளைப் பார்த்துக்கொள்ள யாரும் இல்லை. அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட கோகுல், அதே கொம்பார்ட் மென்டில், அவளுக்கும் ஒரு சீட் பிடித்துக்கொடுத்தான் தானும் அசௌகரியத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு, இன்னொரு பிரயாணியுடன் சண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு, அவள் படுக்கவும் வழி செய்து கொடுத்தான்.

கிழவிக்குத் திருப்தி.

கொம்பாட்டு மன்டில் உள்ள பிரயாணிகள் படிப்படியாகக் குறைந்த பின்னர், தனது பொட்டணியில் இருந்து "பாணை" எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தாள். தானும் எடுத்துக்கொண்டாள்.

புகையிலை வைக்கும் பளபளக்கும் வெள்ளி டப்பி ஒன்றினை எடுத்துக் கொண்டாள் 'பானு'டன் புகையிலை உபயோகிப்பதில்லை என்று கோகுல் மறந்துவிட்டான். புன்சிரிப்பு சிரித்த கிழவி, "நான் விதவையாகினதற்கப்புறம், ஒவ்வொன்றாய் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டேன் இதை மட்டுந்தான் பிடிச்சுக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று சொல்லி, வாய்க்குள் ஒரு சிறு உருண்டையைப் போட்டுக்கொண்டாள்.

மீண்டும் புன்னகை செய்த அவள், எச்சியை உமிழ்வதற்காக யன்னலுக்கு வெளியே தலையை நீட்டினாள்.

அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிமுகம் செய்து கொள்ளத்தொடங்கினார்கள். நீண்ட நேரம் பேசினார்கள் கோகுல் தன்னைப்பற்றிக்கொல்லுமாறு கிழவி தூண்டினாள். அவள் மீது நட்பிக்கை வைத்த கோகுல் தனது வாழ்க்கைக் கதையை கூற ஆரம்பித்தான் எதையும் மறைக்க வேண்டும் என்று அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. அது சடுதியானதும் பரஸ்பர நம்பிக்கை கொண்டதாகவும் இருந்தது.

அவன் தனது கதையைக் கூறி முடிந்ததும், 'நீங்க இன்னுமொரு கல்யாணமும் செய்யப்போறதாய்ச் சொல்லுறீங்க பெண்ணைப் பார்த்திட்டீர்களா?' என்று கேட்டாள்.

இன்னும் இல்லை

இன்னுமொரு 'பாணை' எடுத்து அதற்கு புகையிலையும் சேர்த்துப் போட்டுக் கொண்ட அவள் 'உங்க

னோட நான் வெளிப்படையாகவே பேசுகிறேன் மகனே, எனக்கு ஒரே ஒரு மகள் இருக்கிறாள் அவள் பிறந்ததோட நான் விதவையாகிப் போனேன். நான் விரும்புகிற ஒரு மகனைத்தான் தேடுகிறேன் உங்கள் மேலே எனக்கு நல்ல விருப்பம் வந்திட்டுது என் மகளிட்டேயும் பாராட்டக்கூடிய பல அம்சங்கள் இருக்குது நீங்க ஒரு வாக்குத் தருவீங்க என்றால்..... பிறகு என்றாள் .

இந்தமாதிரி ஒரு விஷயத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவனுக்கு என்ன சொல்வதென்றே தோன்றவில்லை.

“நீங்க முதல்ல உஷாவைப் பாருங்க ... நீங்க அவளை விரும்புவீங்க என்றால் ... ” என்றாள் கிழிவி.

“எனக்கு ஏற்கனவே ஒரு மனைவி இருக்கிறாள் அதைப்பற்றி உங்க மகள் அறியவந்தால், ஆட்சேபனை செய்வாள்” என்றான் கோகுல்.

‘நான் விரும்புறதை என் உஷா மறுப்பாளா? அவள் அப்படியானவள் இல்லை. நான் அவளுக்கு நல்ல படிப்பும், சந்தைப்பயிர்ச்சியும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனா இந்தக் காலத்துப் பெண்களைப் போல, பெரியவங்களை எதிர்த்துப் பேசுறதுக்கு படிக்க விடேல்ல. உங்களுக்கு இன்னொரு மனைவி இருந்தால் என்ன! நீங்க இன்னொருக்காகக் கல்யாணமும் செய்ய இருப்பதாலே, நிச்சயமாக அவளை விட்டுவிடப் போறீங்க இல்லையா?’

உண்மைதான் என்றான் அவன்.

“அப்போ அவள் இருந்தால் என்ன, இல்லாவிட்டால் என்ன, என்ன வித்தியாசம் இருக்கப் போகிறது? என்ன சொல்றீங்க?”

உஷா அவளது பெயருக்கு ஏற்றமாதிரி இல்லை. அவள் காலைப் பொழுதைப் போல்மி நுதுவாக இருக்கவில்லை. நண்பகல் வேளைபோல் பிரகாசித்தாள். வெய்யில் ஒளியோடு, பிரகாசமான தங்க ஒளியோடு, அவள் மினுக்கித் தோன்றினாள். அவளது பேச்சு, அவளது பார்வை, அவளது முகம் யாவுமே கண்ணைப்பறிக்கும் காட்சிகளாக மின்னின. சித்தாரில் அத்தனை அழகாக வேறு யாரும் வாசித்ததை அவன் கேட்டதில்லை.

கோகுல் தன்னை மறந்தான்.

ஒரு மாதத்துக்குள், ஒழுங்குகள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன. உஷாவுடன் வந்து சேர்ந்த அவளது தயார், கோகுலின் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு தங்கி, அவளது பெற்றோருடன் பேச்சு வார்த்தையைத் தொடங்கினாள். உஷாவைக் கண்டதும் கோகுலின் தாய்க்கு நிரம்பிய திருப்தி அவளது சீதனப்பணத் தொகையைப் பார்த்ததும், கோகுலின் தந்தை உருகிப் போனார்.

திருமணத்திற்குப் பின்னர் அவர்களுக்கு பத்தாயிரம் ரூபா ரொக்கம், பெருந்தொகை நகைகள், ஒரு சிறிய தோட்டக்காணி கிடைக்கவிருந்தன. உஷாவின் தாயாரின் பேரில் இருந்த ஒரு அவதூறு அவளுக்குத் துணையைத் தேடுவதில் கஷ்டத்தை உண்டாக்கியது என்றும் கதை அடிபட்டது. ஆனால் நக்குல் நந்தி அந்தத் தகவல்களை அறிந்து தடுமாறவில்லை. அதைத்தான் அலட்சியம் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், ஆகக் குறைந்தது கல்யாணம் நடை பெறும்வரை குடும்பத்தில் வேறுயாரும் அறிந்துகொள்ளாத விதம் பார்த்துக் கொண்டார்.

நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றிரண்டு பிழை செய்வதுண்டுதான் என அவர் எண்ணிக் கொண்டார். உஷா ஒரே ஒரு நிபந்தனை மட்டும் கோகுலுக்கும் அவன் பெற்றோருக்கும் போட்டாள். அதாவது கல்யாணத்திற்குப் பின் திலோத்தமா அவளது வீட்டுக்கு நிரந்தரமாக அனுப்பிவைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இரவு லேட்டாகி விட்டது

கோகுல் கட்டிலில் படுத்தான். அவன் விழித்தவாறு தனியாகக் கிடந்தான். காலையில் உஷாவின் தாயார், தனது பூர்வாங்க ஆசீர்வாதத்தை வளங்கவிருந்தாள். திலோத்தமா இன்னமும் படுக்கைக்கு வரவில்லை. ஏன்? அவளைச் சுற்றி எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. திலோத்தமா ஒரு வார்த்தைதனும் பேசவில்லை. அவளது சம்மதத்தைக் கேட்பது அவளது கடமை. கோகுல் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான். திலோத்தமா தனது வலைகளை எல்லாம் முடித்தபின் வந்து படுக்க, வழமையிலும் பார்க்க நேரமாகி விட்டது. அதிகாலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்துவிட்டாள்.

அவளைத் தனியே பார்ப்பது கோகுலுக்கு கஷ்டமாக இருந்தது. கடந்த இருபது அல்லது இருபத்தைந்து நாட்களாக அவன் அவளிடம் ஒருவார்த்தைதானும் கதைக்கவில்லை. அவர்கள் இருவரும் புதிய ஒழுங்குகள் பற்றிப் பேசவே இல்லை.

அவளைக் கேட்கத்தான் வேண்டும்.

கோகுல் சடுதியாக எழுந்தான்

திலோத்தமா மெல்லக் கட்டிலில் இருந்து நழுவுவதைக் கண்டாள். அப்போது விடியல் வேளை 'கேய்! கேய்!'

'என்னது?'

“இன்றைக்கு ஆ ஸீ ர் வ ர தம் நடக்க இருக்கிறது. உனக்குத் தெரியுமா?”

‘ஆமாம்’

‘இங்கே பார் உனக்கு ஆட் சேபனை இல்லையா? இருக்கிறதா?’

‘இல்லை’

‘க ல் ய ண த்துக்குப்பிறகு நீ வீட்டுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுவிட வேணும் என்று வற்புறுத்துகிறாங்க அவங்க’ கேள்விப்பட்டியா?

‘கேள்விப்பட்டேன் நல்லது நான் போகிறேன். இடைக்கிடை நீங்க என்னை பார்த்தீங்கன்னா திருப்திப்படுவேன். இப்ப நான் போக வேணும். செய்யிறதுக்கு நிறைய வேலை இருக்கு.’

அவள் அங்கிருந்து அகன்றாள்.

கோகுல் சிறிதுநேரம் கட்டிலில் கிடந்தான் ஆழ்ந்தயோசனையோடு பின்னர் எழும்பி உட்கார்ந்தான். கட்டிலை விட்டுச் சென்று, ஜன்னல் அருகில் சிறிது நேரம் நின்றான் திலோத்தமா சாம்பல் குவியல்களுக்குப் பக்கத்தில் இருந்து பாத்திரங்களைத் தேய்த்து கழுவுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

சடங்குக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருட்களோடும் உஷா வின் தாயார் வந்து சேர்ந்தாள். அவளது ஆயத்தங்கள் எல்லாம் விஸ்தாரமானவை. உஷா தானே மாலை தொடுப்பதற்காக இ ர வி ர வாக

நித்திரையின்றி இருந்தாள் என்று புன்னகையோடு சொன்னாள்.

கோகுல் நீராடினான். அவன் அமர்வதற்காக ஒரு சந்திரக் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டது. அவன் மாலையை அணிந்து கொண்டு, கம்பளத்தில் உட்காரப் போன போது “சங்கை ஊதுறது ஆரு? எனக்கு உதட்டின் மத்தியிலே ஒரு கொப்புளம் எங்கே அந்தப் பொடிச்சி? சங்கை எடு!” என்றான் அவளது தாயார்.

திலோத்தமா கையில் சங்குடன் வந்து, கதவுக்குப்பக்கத்தில் பயத்துடன் நின்றாள்.

முதலாவது பலமான சங்கு தலின் போதே, கோகுலிடம் ஓர் அதிர்ச்சி பரவியது. அது ஒரு மின்னல் கீற்று தாக்கியது போன்ற அதிர்ச்சி.

“என்னை மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்க என்னாலே அதைச் செய்ய ஏலாது”.

தனது கழுத்திலிருந்த மாலையைப் பிய்த்து எறிந்தவன், எழுந்து மேல்மாடிக்கு ஓடினான்.

வங்கிகள்

மழை பெய்யாத பொழுது

குடையைக்

கொடுத்துவிட்டு, மழை

பெய்ய ஆரம்பித்ததும்

அதைத் திருப்பிக்

கேட்பவர்கள்

ராபர்ட் பிராஸ்ட்

அரங்கேற்றம்

தி. குருசாமி ஐயர்
மட்டக்களப்பு.

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தில் எந்த ஒரு நூலும் வெளிவருவதற்கு முதற்படியாக, அந்த நூல், கற்றோர்கள், புலவர்கள், பண்டிதர்கள் நிரம்பிய ஒரு சபையில் வாசிக்கப்பட்டு அந்த சபையினரால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. அந்த நிகழ்ச்சி அரங்கேற்றம் என அழைக்கப்பட்டது. நூலை இயற்றியவர் எப்போரப்பட்ட பெரிய புலவராகவோ பண்டிதராகவோ இருந்த போதிலுங்கூட அவருடைய நூல், முறைப்படி அரங்கேற்றப்படாவிடின் அந்நூல் கல்விமாண்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

பொதுவாக அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சி ஒரு பெரும் அறிஞரின் தலைமையில் நடைபெறும். ஆக்கியோனுடைய அழைப்பின் பேரிலும் தமது சொந்த விருப்பின் பேரிலும் பல்வேறு புலவர்களும், பண்டிதர்களும் நூல் வல்லுனர்களும் அங்கு குழுமியிருப்பார்கள். சமய சம்பந்தமான நூல்களாயிருந்தால் கோவில் மண்டபங்களில் இறைவன் சன்னிதானத்திலேயே அவற்றின் அரங்கேற்றங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. ஒரு குறிப்பிட்ட சுபதினத்தில் ஆரம்பிக்கும் அரங்கேற்றம் நூலின் அளவுக்கும் புலவர்களாலெழுதப்படும் ஆட்சேபனைகளுக்கும் அமைய பல நாட்கள் அல்லது பல வாரங்கள், மாதங்கள் என நீடிப்பதுண்டு.

நூலை இயற்றிய புலவர் தமது நூலின் ஒவ்வொரு செய்யுளையும் உரக்க வாசித்து அதற்கு விளக்கம் கூறுவார். (அக்காலத்து நூல்கள் யாவும் செய்யுள் நடையிலேயே அமைந்திருந்தன என்பது சண்டு குறிப்பிடற்பாலது.) ஆக்கியோனு

டைய விளக்கம் குறித்தும் செய்யுளின் காணப்படும் இலக்கணமரபு நடை ஆகியன குறித்தும் தத்தமது மனதிற்தோன்றும் ஐயப்பாடுகளைத் தெரிவிக்கவும் அவற்றிற்குரிய விளக்கம் கேட்கவும் சபையிலுள்ள எவருக்கும் உரிமையிருந்தது. ஆக்கியோன்பால் அருமை கொண்ட புலவர்கள் வேண்டுமென்றே விதண்டாவாதமான பல கேள்விகளைக் கேட்டு அவரைத் திக் குழுக்காடச் செய்துவிடுவதுமுண்டு. ஆயினும் எத்தகைய கேள்விகள் கேட்கப்படினும் ஆத்திரமடையாது அவற்றிற்கெல்லாம் அமைதியாகவும் பொறுமையுடனும் பதிலளிக்க வேண்டிய கடப்பாடு ஆக்கியோனுக்கிருந்தது.

கம்பர், கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் போன்ற மாபெரும் புலவர்கள் கூட தாமியற்றிய நூல்களை அரங்கேற்றுவிக்க வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாகியிருந்தார்கள். அது மட்டுமன்றித் தமது நூல்களை அரங்கேற்றிய சமயத்தில் பல இடங்களில் சொற்பிழை பொருட்பிழை ஆகியன இருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அவற்றிற்கு விளக்கமளிக்கவேண்டிய நிலைகூட அவர்களுக்கேற்பட்டதென்பதையறியும் போது நமக்குப் பெரும் ஆச்சரியமுண்டாகிறதல்லவா?

கவிச்சக்கரவர்த்தியெனப் புகழ்பெற்றிருந்த கம்பர் கூட இராமாயண காவியத்தைப் பாடி அதை அரங்கேற்றப்பட்ட பாடு கொஞ்சநஞ்சமன்று. முதலில் தில்லை மூவாயிரவரிடம் சென்று அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டிப் பல நாட்கள் காத்திருந்தும் அவர்களெல்லோரையும் ஒருங்கு சேர்திரட்ட முடியாமல் அவதியுற்று

இறைவனைப் பிரார்த்திக்க இறைவன் அருளால் தில்லை மூவாயிரவருடைய ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு குழந்தைக்குப் பாம்பு தீண்டி அது இறந்துவிட தில்லை மூவாயிரவர் அனைவரும் அங்கு கூடியிருந்தார்கள். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கம்பர் அங்கே சென்று தாம் பாடிய கம்பராமாயணத்தில் நாகபாசப் படலத்தில் சில பாடல்களைப் பாட அக்குழந்தை உயிர் பெற்றெழுந்ததாகவும் அதன் பின்னர் தில்லை மூவாயிரவர் இராமாயணத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து அதற்கு அங்கீகாரம் வழங்கியதாகவும் கூறுவர்.

தில்லை மூவாயிரவரிடம் அங்கீகாரம் பெற்ற பின்னர், ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்த நாதமுனிகள் என்னும் பேரறிஞரின் தலைமையில் கூட்டப் பெற்ற சபையில், பலமான எதிர்ப்புகளுக்கும் ஆட்சேபங்களுக்கும் மத்தியில் இராமாயணத்தை முறைப்படி அரங்கேற்றம் செய்வித்ததாக வரலாறு கூறும்.

அரங்கேற்றத்தின் போது நூலில் காணப்படுவதாகக்கூறப்படும் இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமான கேள்விகளுக்கு சமாதானம் கூறுவதுடன்

சமயோசிதமாகவும் விடையளிக்கக் கூடிய வல்லமையை ஆக்கியோன் கொண்டிருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, கம்பராமாயணப் பாடலொன்றில் மலர்களில் மது(தேன்) உண்ணும் வண்டுகளைச் சங்கு ஊது பவர்களுக்குக் கம்பர் ஒப்பிட்டிருந்தார்: அந்த உவமையை ஆட்சேபித்த ஒரு புலவர், சங்கு ஊதுவோர் சங்கின் பின்புறத்தில் வாயை வைத்து ஊதுவார்கள்: ஆனால் வண்டுகளோ மலரின் முன்புறத்தில் வாயை வைத்தே தேனைப் பருகுவதால் அந்த உவமை பிழையானதென அவர் வாதாடினார். புத்திசாதுரியமிக்க கம்பரோ சிறிதும் கலக்கமடையாமல் மதுவுண்டு மயக்க நிலையிலிருப்பவர்க்கு முன்பக்கம் பின்பக்கம் என்ற பேதம் தெரியாது போய் விடுவது இயல்புதானே எனச் சமயோசிதமாகக் கூறித் தப்பித்துக் கொண்டார்.

இவ்வாறு தீவிர பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினாலே தான் பழையநூல்கள் அழிந்தொழிந்து போகாமல் இன்றும் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகின்றன.

படைப்பாளிகளே! உங்களுடைய ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். அவை தரம்கண்டு பிரசுரிக்கப்படும். பிரசுரிக்கப்படும் ஆக்கங்களுக்கு சன்மானமும் வழங்கப்படும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர் உதயம்

65, வேடி மனிங் டிறைவ், மட்டக்களப்பு.

(60ம் பக்க தொடர்கி)

வலிந்து கேட்டு எழுதிய போதும் சிலர் பதிலேதுமின்றி வாளாவிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் தருவதாகக் கூறி இழுத்தடிப்பதிலேயே காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். வந்ஊ சேருகின்ற அனைத்துமே பிரசுரிக்கும் தகுதியைப் பெற்றிருக்காமை ஒரு காரணம்; தனிப்பட்ட காழ்ப்புணர்வே நோக்கமாக கருப்பொருளாகக் களம்காண முயல்வது பிறிதொரு காரணம், இவற்றையெல்லாம் இனங்கண்டு - தரங்கண்டு பத்திரிகாதர்மம் கோணாமல் இதயசுத்தியோடு வெளியிட வேண்டிய பெரும்பணியை நாம் சுமக்கின்றோம்.

இந்த நிலையில் திட்டமிட்டபடி வெளிக்கொணர ஏனோ முடியாமலே போய் விடுகின்றது. பல சஞ்சிகைகள் தேன்றிய வேகத்தில் நின்று போவதற்கு இதுவும் ஒரு அடிப்படைக் காரணமோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

எனவே, எழுத்தாள நண்பர்களே! வாசகர்களே! எம்மோடு சேர்ந்து தோள்கொடுக்க உங்களை அன்புக்கரங்கள் நீட்டி வரவேற்கின்றோம். அயராது சோராது, உங்கள் ஆக்கங்களை அனுப்பி வையுங்கள். இந்த இதழின் தாமதமான வருகையும் இதன் பின்னணியிலும் தங்கியுள்ளதென்பதைப் புரிந்து கொண்டு உணர்வுபூர்வமாகச் செயற்படுமாறு அன்பு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

இவ்விதழில் கிழக்கிலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான 'நவம்' அவர்களின் 'நந்தாவதி', மறுபிரசுரம் பெறுகிறது. ஈழத்து இலக்கியம் நாடகம் என்பன பற்றிய பேராசிரியர், கா! சிவத்தம்பி அவர்களுடனான நேர்காணலும், 'கமரா'க் கலைஞர் பாலுமகேந்திரா அவர்கள் பற்றிய கே. எஸ். சிவகுமாரனின் அறிமுகமும் மற்றும் வழமைபான அம்சங்களும் இதழைச் சிறப்புற அலங்கரிக்கின்றன.

அடுத்த இதழ் குறித்த காலத்தில் வெளிவருமென்பதை அறியத் தருகின்றோம்.

ஆசிரியர்

உதய நாதம்

உதயம் முதலாவது இத்
ழைப் பாராட்டி, ஊக்கு
வித்து, கண்டித்து இன்னமும்
பலத்த எதிர்பார்ப்புக்களை
ஏக்கக் குரல்களாக வெளிப்
படுத்தி ஏராளமான வாசகர்
மடல்கள் காரியாலயம்
நோக்கி வந்தன. ஆனால்
இந்தளவிற்கு விடயங்களும்
வந்திருந்தால்.....

நாம் என்னதான் முற்று
முழுதாக எம்மை அர்ப்
பணிப்பதாக முயன்றாலும்
எமது எண்ணங்கள் செயற்
பாடுகளைப் புரிந்து கொண்டு
விடயதானங்கள் நல்கி பூரண
ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டி
யது படைப்பாளிகளின் கைக
ளிலேயே தங்கியுள்ளது.

ஒரு சஞ்சிகையின் அவசி
யத்தை - அதன் முக்கியத்து
வத்தை நோக்கி எவ்வளவு
பேர் குரல் கொடுத்தாலும்
அதன் வளர்ச்சியைத் துரிதப்
படுத்தி காத்திரமாக வெளிக்
கொணர்வதற்கு ஒத்தாசை
புரிவதில் மட்டும் ஏனோ
இலக்கியப் பிரம்மாக்கள் பின்
னடிப்பதாகவே நமக்குப் படு
கிறது-

(தொடர்ச்சி - 59ம் பக்கம்)

ஆசிரியர்;
உஷாதேவி சிவதாசன்
ஆசிரியர் குழு:
மண்டுர் அசோகா
சத்திராணி தங்கவேல்
பிலோமினா மகேஸ்வரன்

தொடர்பு:

உதயம்

65, லேடி மனிங் டிறைவ்,
மட்டக்களப்பு
ஸ்ரீலங்கா

665 - 2086.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

M. N. SHANTHY & CO.

உதயத்திற்கு நல் வாழ்த்துக்கள்

M.N. சாந்தி அன்ட் கோம்.

M.N. SHANTHY & Co.

Dealers in Printers Requisites

88, Maliban Street,

Colombo - 11.

☎ - 01-325683

இச் சஞ்சிகை உதயம் பதிப்பாளியர் திரு. அ. சிவதாசன் அவர்களினால் மட்டக்களப்பு
புனித சேபத்தியார் அச்சகத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வெளியிடப்பட்டது.